

Euroopan unionin virallinen lehti

L 284

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

61. vuosikerta

12. marraskuuta 2018

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1670, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, asetuksen (EY) N:o 110/2008 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pannutislauksella tuotetun ja Japanissa pulloitetun, kertatislatus ”shochun” nimellismääristä unionin markkinoille saattamista varten 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1671, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, asetuksen (EU) 2017/825 muuttamisesta rakenneuudistusten tukiohjelman rahoituspuitteiden kasvattamiseksi ja sen yleistavoitteen mukauttamiseksi 3
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1672, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoamisesta 6

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1673, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin 22

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2018/1674, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, neuvoston päätöksen 2003/17/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Brasilian liittotasavallassa rehu- ja viljakasvien siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten vastaavuudesta ja Brasilian liittotasavallassa tuotettujen rehu- ja viljakasvien siementen vastaavuudesta sekä Moldovan tasavallassa viljakasvien, vihannesten sekä öljy- ja kuitukasvien siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten vastaavuudesta ja Moldovan tasavallassa tuotettujen viljakasvien siementen, vihannesten siementen sekä öljy- ja kuitukasvien siementen vastaavuudesta 31
-

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2018/1675, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta Alankomaiden hakemuksen johdosta – EGF/2018/001 NL/Financial service activities 36
-

Oikaisuja

- ★ Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta (viisumisäännöstö) (EUVL L 243, 15.9.2009) 38
- ★ Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 767/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta (VIS-asetus) (EUVL L 218, 13.8.2008) 39

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1670,

annettu 23 päivänä lokakuuta 2018,

asetuksen (EY) N:o 110/2008 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pannutislauksella tuotetun ja Japanissa pulloitetun, kertatislattun ”shochun” nimellismääristä unionin markkinoille saattamista varten

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 29 päivänä marraskuuta 2012 päätöksen, jolla se valtuutti komission aloittamaan Japanin kanssa neuvottelut vapaakauppasopimuksesta.
- (2) Neuvottelut Euroopan unionin ja Japanin välisestä talouskumppanuussopimuksesta, jäljempänä ’sopimus’, on saatu onnistuneesti päätökseen ja sopimus allekirjoitettiin 17 päivänä heinäkuuta 2018.
- (3) Sopimuksen liitteessä 2-D määrätään, että kertatislattun ”shochun”, sellaisena kuin se on määritelty Japanin alkoholilain (laki nro 6 vuodelta 1953) 3 §:n 10 alakohdassa ja joka on tuotettu pannutislauksella ja pulloitettu Japanissa, unionin markkinoille saattaminen on määrä sallia neljän ”gon” (合) ja yhden ”shon” (升) perinteisissä pulloissa, joista ensimmäinen vastaa nimellismäärältään 720 ml:aa ja jälkimmäinen 1 800 ml:aa, kunhan muut sovellettavat unionin lakisääteiset vaatimukset täyttyvät.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/45/EY ⁽³⁾ säädetään, että valmispakkauksiin pakattuja tuotteita saa saattaa unionin markkinoille vain siinä tapauksessa, että ne on ennalta pakattu kyseisen direktiivin liitteen 1 kohdassa lueteltujen nimellismäärien mukaisesti. Direktiivin 2007/45/EY liitteen 1 kohdassa viitataan tislattujen alkoholijuomien osalta yhdeksään nimellismäärään, jotka vaihtelevat 100 ml:sta 2 000 ml:aan. Näihin nimellismääriin eivät sisälly 720 ml ja 1 800 ml, eli ne nimellismäärät, joiden mukaan pannutislauksella tuotettua kertatislattua ”shochua” pulloitetaan ja markkinoidaan Japanissa.
- (5) Sen vuoksi tarvitaan poikkeus tislatuille alkoholijuomille direktiivin 2007/45/EY liitteessä vahvistetuista nimellismääristä, jotta voidaan varmistaa, että pannutislauksella tuotettua ja Japanissa pulloitettua kertatislattua ”shochua” voidaan saattaa unionin markkinoille sopimuksen liitteessä 2-D vahvistetulla tavalla 720 ml:n ja 1 800 ml:n pulloissa, joista ensimmäinen vastaa neljän ”gon” (合) ja jälkimmäinen yhden ”shon” (升) perinteistä japanilaista pullokokoa.

⁽¹⁾ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 119.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. lokakuuta 2018.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/45/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä sekä neuvoston direktiivien 75/106/ETY ja 80/232/ETY kumoamisesta ja neuvoston direktiivin 76/211/ETY muuttamisesta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17).

- (6) Poikkeus direktiivistä 2007/45/EY on otettava käyttöön muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 110/2008 ⁽¹⁾, jotta voidaan varmistaa, että pannutislauksella tuotettua ja Japanissa pulloitettua kertatislattua "shochua" voidaan saattaa markkinoille kaikissa jäsenvaltioissa samaan aikaan sopimuksen voimaan tullessa.
- (7) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 110/2008 olisi muutettava vastaavasti.
- (8) Jotta voitaisiin varmistaa sopimuksen täytäntöönpano pannutislauksella tuotetun ja Japanissa pulloitetun kertatislattua "shochun" unionin markkinoille saattamisen osalta, tätä asetusta olisi sovellettava sopimuksen voimaantulopäivästä alkaen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 110/2008 IV lukuun artikla seuraavasti:

"24 a artikla

Poikkeus direktiivin 2007/45/EY nimellismääriä koskevista vaatimuksista

Poiketen siitä, mitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/45/EY (*) 3 artiklassa ja kyseisen direktiivin liitteen 1 kohdan kuudennella rivillä säädetään, pannutislauksella tuotettua ja Japanissa pulloitettua kertatislattua "shochua" (**) voidaan saattaa unionin markkinoille 720 ml:n ja 1 800 ml:n nimellismäärissä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/45/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä sekä neuvoston direktiivien 75/106/ETY ja 80/232/ETY kumoamisesta ja neuvoston direktiivin 76/211/ETY muuttamisesta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17).

(**) Tuote, jota tarkoitetaan Euroopan unionin ja Japanin välisen talouskumppanuussopimuksen liitteessä 2-D."

2 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sopimuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä lokakuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetusta (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1671,**annettu 23 päivänä lokakuuta 2018,****asetuksen (EU) 2017/825 muuttamisesta rakenneuudistusten tukiohjelman rahoituspuitteiden kasvattamiseksi ja sen yleistavoitteen mukauttamiseksi**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan kolmannen kohdan ja 197 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni voi jäsenvaltioiden pyynnöstä tukea jäsenvaltioiden ponnisteluja parantaa hallinnollista valmiuttaan panna unionin oikeus täytäntöön.
- (2) Rakenneuudistusten tukiohjelman, jäljempänä 'ohjelma', alkuperäisenä tavoitteena oli lisätä jäsenvaltioiden valmiuksia valmistella ja toteuttaa unionin edun mukaisia hallinnollisia ja kasvua ylläpitäviä rakenteellisia uudistuksia, myös avustamalla unionin rahastojen tehokkaassa ja tuloksellisessa käytössä. Ohjelman mukaista tukea antaa komissio jäsenvaltion pyynnöstä, ja tukea voidaan myöntää useille eri politiikan aloille. Kehittämällä sopeutumiskykyisiä talouksia ja sopeutumiskykyinen yhteiskunta, jotka perustuvat vankkoihin taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja alueellisiin rakenteisiin, joiden avulla jäsenvaltiot selviytyvät tehokkaasti häiriöistä ja elpyvät niistä nopeasti, voidaan edistää taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja vapautetaan kasvupotentiaalia. Jäsenvaltioiden olisi oikeudellisten puitteidensa mukaisesti kannustettava kansallisia ja alueellisia julkishallintoja ja sidosryhmiä antamaan panoksensa ja osallistumaan tarkoituksenmukaisella tavalla. Jäsenvaltioille tärkeiden institutionaalisten, hallinnollisten ja kasvua ylläpitävien rakenteellisten uudistusten toteuttaminen sekä käytännön sitoutuminen unionin edun mukaisiin rakenneuudistuksiin ovat tärkeitä välineitä tällaisen kehityksen aikaansaamiseksi.
- (3) Tehokas tiedottaminen ohjelman toimista ja niiden tuloksista tapauksen mukaan unionin, kansallisella ja alueellisella tasolla on olennaisen tärkeää, jotta voidaan lisätä tietoisuutta ohjelman saavutuksista ja varmistaa näkyvyys sekä antaa tietoa sen käytännön vaikutuksista.
- (4) Kun otetaan huomioon, että tuen kysyntä voi ylittää ohjelman rahoituksen, asianomaisen jäsenvaltion olisi tarvittaessa asetettava pyynnöt tärkeysjärjestykseen tukipyynnöntenäytelyn aikana. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä huomiota sellaisiin tukipyyntöihin, joilla on yhteyksiä talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon, sekä sellaisiin politiikan aloihin, jotka liittyvät yhteenkuuluvuuteen, innovointiin, työllisyyteen sekä älykkääseen ja kestäväan kasvuun. Ohjelmalla olisi täydennettävä muita välineitä päällekkäisyyksien välttämiseksi.
- (5) Koska ohjelmasta ei myönnetä jäsenvaltioille rahoitusta vaan ainoastaan teknistä tukea, sillä ei ole tarkoitus korvata kansallisista talousarvioista saatavaa rahoitusta.
- (6) Jäsenvaltiot ovat hakeneet ohjelmasta yhä enemmän tukea, ja tukipyynnöiden määrä on ylittänyt alkuperäiset odotukset. Komissiolle rahoitussyklin 2017 aikana toimitetut tukipyynnöt ylittivät niiden arvioidun arvon perusteella selvästi kyseiseksi vuodeksi käytettävissä olevan rahoituksen määrän. Vuoden 2018 rahoitussyklin osalta toimitettujen pyyntöjen arvioitu arvo on viisi kertaa niin suuri kuin kyseistä vuotta varten käytettävissä olevan rahoituksen määrä. Lähes kaikki jäsenvaltiot ovat pyytäneet ohjelmasta tukea, ja tukipyynnöt koskevat kaikkia ohjelman soveltamisalaan kuuluvia politiikan aloja.

⁽¹⁾ EUVL C 237, 6.7.2018, s. 53.

⁽²⁾ EUVL C 247, 13.7.2018, p. 54.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. syyskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. lokakuuta 2018.

- (7) Taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen rakenneuudistuksilla, jotka hyödyttävät unionia ja ovat unionin periaatteiden ja arvojen mukaisia, on ratkaisevan tärkeää, jotta tuetaan talouden sopeutumiskykyä sekä jäsenvaltioiden menestyksellistä osallistumista talous- ja rahaliittoon ja talous- ja rahaliiton tehostettua todellista lähentymistä ja varmistetaan näin unionin pitkän aikavälin vakaus ja vauraus. Tämä on yhtä lailla tärkeää niille jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, jotta ne voivat valmistautua euroalueen jäsenyyteen, ja euroalueeseen kuuluville jäsenvaltioille.
- (8) Ottaen huomioon ohjelman pyrkimys vastata taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin on näin ollen asianmukaista painottaa ohjelman yleistavoitteessa, että edistämällä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, kilpailukykyä, tuottavuutta, kestäväää kasvua ja työpaikkojen luomista, investointeja ja sosiaalista osallisuutta voitaisiin samalla tukea valmistautumista euroalueen jäsenyyteen niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro.
- (9) On aiheellista todeta, että yleis- ja erityistavoitteiden saavuttamiseksi ja ohjelmasta rahoitettavien tukikelpoisten toimien puitteissa ohjelman toimilla olisi voitava myös tukea uudistuksia, joiden avulla jäsenvaltiot voivat valmistautua euroalueen jäsenyyteen, noudattaen kaikkien jäsenvaltioiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- (10) Jotta voitaisiin vastata jäsenvaltioiden lisääntyviin tukipyynnöihin ja tukea unionin edun mukaisten rakenneuudistusten toteuttamista muun muassa niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, niiden valmistautuessa euroalueen jäsenyyteen, ohjelman rahoituspuitteita olisi kasvatettava riittävästi, jotta unioni voi tarjota tukea, joka vastaa sitä pyytävien jäsenvaltioiden tarpeita ja jota käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti. Rahoituspuitteiden kasvattaminen ei saisi vaikuttaa kielteisesti koheesiopolitiikan muihin prioriteetteihin. Jäsenvaltioita ei saisi myöskään velvoittaa siirtämään kansallisia ja alueellisia Euroopan rakenne- ja investointirahastojen määrärahojaan.
- (11) Laadukkaan tuen tarjoamiseksi mahdollisimman nopeasti komission olisi voitava käyttää osa rahoituspuitteiden mukaisista määrärahoista kattamaan myös ohjelman tukitoimista aiheutuvia kustannuksia, esimerkiksi käytännön hankkeiden laadunvalvontaan ja seurantaan sekä arviointiin liittyviä menoja. Nämä toimet ovat tärkeitä, jotta voidaan varmistaa hankkeiden täytäntöönpanon tehokkuus.
- (12) Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/825 ⁽¹⁾ olisi muutettava.
- (13) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden ripeän soveltamisen varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EU) 2017/825 seuraavasti:

- 1) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

Yleistavoite

Ohjelman yleistavoitteena on edistää institutionaalisia, hallinnollisia ja kasvua ylläpitäviä rakenteellisia uudistuksia jäsenvaltioissa antamalla kansallisille viranomaisille tukea toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on instituutioiden, hallinnon, julkishallinnon ja talous- ja sosiaalisektorin uudistaminen ja vahvistaminen vastauksena taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin, jotta voidaan lisätä yhteenkuuluvuutta, kilpailukykyä, tuottavuutta, kestäväää kasvua, työpaikkojen luomista, investointeja ja sosiaalista osallisuutta sekä edistää todellista lähentymistä unionissa, millä voidaan myös auttaa valmistautumaan euroalueen jäsenyyteen, erityisesti talouden ohjausprosessien yhteydessä, myös auttamalla unionin rahastojen tehokkaassa, tuloksellisessa ja läpinäkyvässä käytössä."

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/825, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, rakenneuudistusten tukiohjelman perustamisesta kaudeksi 2017–2020 ja asetusten (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 1305/2013 muuttamisesta (EUVL L 129, 19.5.2017, s. 1).

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"5 a artikla

Tuki euroalueen jäsenyyteen valmistautumiselle

Edellä olevissa 4 ja 5 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja 6 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisten toimien puitteissa ohjelmasta voidaan rahoittaa toimia myös sellaisten uudistusten tukemiseksi, jotka voivat auttaa jäsenvaltioita valmistautumaan euroalueen jäsenyyteen."

3) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rahoituspuitteet ohjelman toteuttamiseksi ovat 222 800 000 euroa käypinä hintoina.";

b) lisätään 2 kohtaan virke seuraavasti:

"Menot voivat kattaa myös kustannuksia, joita aiheutuu muista tukitoimista, kuten käytännön tukihankkeiden laadunvalvonnasta ja seurannasta."

4) Lisätään 16 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"f) tukitoimien täytäntöönpano."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä lokakuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1672,
annettu 23 päivänä lokakuuta 2018,
unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta ja asetuksen (EY) N:o 1889/2005
kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yksi unionin ensisijaisista tavoitteista on edistää sisämarkkinoiden harmonista, kestävä ja osallistavaa kehittämistä alueeksi, jolla tavarat, henkilöt, palvelut ja pääoma voivat liikkua vapaasti ja turvallisesti.
- (2) Laittomasti saatujen tuottojen palautuminen takaisin kansantalouteen ja laittoman toiminnan rahoittamiseksi tapahtuva varojen kierrättäminen aiheuttavat vääristymiä ja epäoikeudenmukaisia kilpailuhaittoja lakia noudattaville kansalaisille ja yrityksille, minkä vuoksi ne uhkaavat sisämarkkinoiden toimintaa. Lisäksi kyseiset käytännöt edistävät rikollista toimintaa ja terrorismia, mikä vaarantaa unionin kansalaisten turvallisuuden. Sen vuoksi unioni on toteuttanut toimia suojautuakseen näiltä vaaroilta.
- (3) Yksi unionin toteuttaman toiminnan peruspilareista oli neuvoston direktiivi 91/308/ETY ⁽³⁾, jossa säädettiin rahoituslaitoksia, oikeushenkilöitä ja tiettyjä ammatteja koskevista useista toimenpiteistä ja velvoitteista, kuten avoimuutta ja kirjanpitoa sekä selonottovelvollisuutta koskevista säännöksistä, sekä säädettiin velvoitteesta raportoida epäilyttäviä liiketoiminta-asiakkeita kansallisille rahanpesun selvittelykeskuksille. Rahanpesun selvittelykeskukset perustettiin arvioimaan tällaisia liiketoiminta-asiakkeita käymään vuoropuhelua muissa maissa olevien vastapuolensa kanssa ja ottamaan tarvittaessa yhteyttä oikeusviranomaisiin. Direktiivi 91/308/ETY on sittemmin peräkkäisillä toimenpiteillä muutettu ja kumottu. Rahanpesun estämistä koskevat säännökset ovat nykyisin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾.
- (4) Koska vaarana oli, että direktiivin 91/308/ETY soveltaminen johtaisi laittomia tarkoituksia varten tapahtuvien käteisvarojen siirtojen lisääntymiseen, mikä voisi uhata rahoitusjärjestelmää ja sisämarkkinoita, mainittua direktiiviä täydennettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1889/2005 ⁽⁵⁾. Mainitun asetuksen tarkoituksena on rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estäminen ja havaitseminen säätämällä sellaisiin unioniin saapuviin tai sieltä poistuviin luonnollisiin henkilöihin sovellettavasta valvontajärjestelmästä, jotka kuljettavat mukanaan käteisvaroja tai siirtokeelpoisia haltijamaksuvälineitä vähintään 10 000 euron verran tai vastaavan määrän muuna valuuttana. Käsite "unioniin saapuvat tai sieltä poistuvat" olisi määriteltävä viittaamalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 355 artiklassa määriteltyyn unionin alueeseen sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen soveltamisala on mahdollisimman laaja ja että mitään alueita ei vapauteta sen soveltamisesta, jolloin avautuisi mahdollisuus kiertää sovellettavaa valvontaa.
- (5) Asetuksella (EY) N:o 1889/2005 pantiin yhteisössä täytäntöön rahanpesun vastaisen toimintaryhmän (FATF) kehittämät kansainväliset standardit rahanpesun sekä terrorismin rahoituksen torjumisesta.

⁽¹⁾ EUVL C 246, 28.7.2017, s. 22.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. lokakuuta 2018.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 91/308/ETY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä (EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2005, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9).

- (6) Pariisissa vuonna 1989 pidetyssä G7-huippukokouksessa perustettu FATF on hallitusten välinen elin, joka antaa standardeja ja edistää oikeudellisten ja operatiivisten toimenpiteiden sekä sääntelytoimenpiteiden tehokasta toteutusta rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja muiden kansainvälisen rahoitusjärjestelmän eheyteen kohdistuvien uhkien estämiseksi. Useat jäsenvaltiot ovat FATF:n jäseniä tai ne ovat edustettuina FATF:ssä alueellisten elinten kautta. Unionia edustaa FATF:ssä komissio, ja se on sitoutunut panemaan FATF:n suositukset tosiasiallisesti täytäntöön. Rahakuriireja koskevassa FATF:n suosituksessa 32 täsmennetään, että olisi toteutettava toimenpiteitä rajat ylittävien käteisvarojen siirtojen riittävää valvontaa varten.
- (7) Direktiivissä (EU) 2015/849 yksilöidään ja kuvataan erinäisiä rikollisen toiminnan lajeja, joista saatavia tuottoja saatetaan käyttää rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen. Usein tällaisen rikollisen toiminnan tuotto kuljetetaan unionin ulkorajojen yli rahan pesemiseksi tai terrorismin rahoittamiseksi. Tässä asetuksessa olisi otettava tämä huomioon ja vahvistettava säännöstö, joka rahanpesun ja erityisesti sen kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen esirikosten, kuten verorikosten, ja terrorismin rahoituksen estämisen lisäksi helpottaa direktiivissä (EU) 2015/849 määritellyn rikollisen toiminnan estämistä, paljastamista ja tutkimista.
- (8) Laittomasti hankitun arvon siirroissa rajojen yli käytettävistä mekanismeista saatujen perusteellisempien tietojen osalta on tapahtunut edistystä. Tämän johdosta FATF:n suositukset on saatettu ajan tasalle, direktiivillä (EU) 2015/849 on tehty muutoksia unionin lainsäädäntökehykseen ja on kehitetty uusia parhaita käytänteitä. Tällaisen kehityksen ja voimassa olevan unionin lainsäädännön arvioinnin perusteella asetusta (EY) N:o 1889/2005 on tarpeen muuttaa. Tarvittavien muutosten laajuus huomioon ottaen asetus (EY) N:o 1889/2005 olisi kuitenkin kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (9) Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen säätää kansallisessa lainsäädännössään unionin sisäisiä käteisvarojen siirtoja koskevista kansallisista lisätarkastuksista, edellyttäen että tällaiset tarkastukset ovat unionin perusvapauksien ja erityisesti SEUT 63 ja 65 artiklan mukaisia.
- (10) Unionin tason säännöt, joissa sallittaisiin käteisvarojen vertailtavissa olevat valvontatoimet unionissa, helpottaisivat huomattavasti toimia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi.
- (11) Tämä asetus ei koske unionin tai jäsenvaltioiden SEUT 66 artiklan nojalla pääomanliikkeiden rajoittamiseksi toteuttamia toimenpiteitä, jotka aiheuttavat tai uhkaavat aiheuttaa vakavia vaikeuksia talous- ja rahaliiton toiminnalle, tai niiden SEUT 143 ja 144 artiklan nojalla toteuttamia toimenpiteitä maksutasetta koskevan äkillisen kriisin seurauksena.
- (12) Kun otetaan huomioon tulliviranomaisten toiminta unionin ulkorajoilla, niiden asiantuntemus ulkorajat ylittävälle matkustajille ja rahdille tehtävissä tarkastuksissa ja niiden asetuksen (EY) N:o 1889/2005 soveltamisesta saama kokemus, tulliviranomaisten olisi edelleen toimittava tämän asetuksen mukaisina toimivaltaisina viranomaisina. Samanaikaisesti jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava nimetä myös muita ulkorajoilla toimivia kansallisia viranomaisia toimivaltaisiksi viranomaisiksi. Jäsenvaltioiden olisi edelleen tarjottava asianmukaista koulutusta tulliviranomaisten ja muiden kansallisten viranomaisten henkilöstölle tarkastusten suorittamiseksi, myös käteisvaroihin liittyvän rahanpesun osalta.
- (13) Yksi tämän asetuksen peruskäsitteistä on ilmaisu ”käteisvarat”, jonka määritelmän olisi sisällettävä seuraavat neljä luokkaa: valuutta, siirtokelpoiset haltijamaksuvälineet, erittäin likvidit arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet ja tietyn tyyppiset ennalta maksetut kortit. Kun otetaan huomioon tiettyjen siirtokelpoisten haltijamaksuvälineiden, erittäin likvidien arvon säilyttäjinä käytettävien hyödykkeiden ja sellaisten ennalta maksettujen korttien, jotka ovat erillään pankkitilistä ja joilla voidaan tallentaa vaikeasti havaittava rahamäärä, ominaisuudet, on todennäköistä, että niitä käytetään valuutan asemesta ulkorajat ylittävissä anonyymeissa arvon siirroissa tavalla, jota ei voida jäljittää perinteisellä viranomaisvalvonnan järjestelmällä. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi säädettävä ”käteisvarojen” määritelmään kuuluvista olennaisista osista ja samalla mahdollistettava se, että komissio muuttaa tämän asetuksen ei-olennaisia osia vastatakseen rikollisten ja näiden kumppanien pyrkimykseen kiertää vain yhtä erittäin likvidien arvon säilyttäjän tyyppiä valvovaa toimenpidettä tuomalla muun tyyppisiä arvon säilyttäjiä ulkorajojen yli. Jos havaitaan todisteita tällaisesta laajamittaisesta toiminnasta, on aiheellista toteuttaa toimenpiteitä nopeasti tilanteen korjaamiseksi. Huolimatta virtuaalivaluuttojen aiheuttamasta suuresta riskistä, joka on osoitettu sisämarkkinoihin vaikuttavien ja rajat ylittäviin toimiin liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevasta arvioinnista 26 päivänä kesäkuuta 2017 annetussa komission kertomuksessa, tulliviranomaisilla ei ole valtuuksia niiden seurauksien.

- (14) Siirtokelpoisilla haltijamaksuvälineillä niiden fyysinen haltija voi vaatia rahamäärän maksamista ilman rekisteröitymistä tai nimen ilmoittamista. Niitä voidaan helposti käyttää huomattavien arvomäärien siirtoon, ja ne ovat olennaisesti samanlaiset kuin valuutta likviditeetin, anonymitietin ja väärinkäytöksen riskin kannalta.
- (15) Erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettävien hyödykkeiden arvon ja määrän välinen suhde on korkea ja niillä on helppopääsyiset kansainväliset kaupankäyntimarkkinat, minkä vuoksi ne voidaan muuntaa valuutaksi vähäisin transaktiokustannuksin. Tällaiset hyödykkeet esitetään yleensä vakioidulla tavalla, minkä vuoksi niiden arvo voidaan varmentaa nopeasti.
- (16) Ennalta maksetut kortit ovat tallennettua rahallista arvoa tai varallisuutta sisältäviä tai sen käytön mahdollistavia nimeämättömiä kortteja, joita voidaan käyttää maksujen suorittamiseksi, tavaroiden tai palvelujen hankkimiseksi tai valuutan lunastamiseksi. Ne ovat erillään pankkitilistä. Ennalta maksettuihin kortteihin sisältyvät direktiivissä (EU) 2015/849 tarkoitetut anonyymit ennalta maksetut kortit. Niitä käytetään laajalti erilaisiin laillisiin tarkoituksiin, ja jotkin kyseisistä välineistä ovat myös selkeästi yhteiskunnallisesti hyödyllisiä. Tällaiset ennalta maksetut kortit voidaan siirtää helposti ja niitä voidaan käyttää huomattavien arvojen siirtämiseen ulkorajojen yli. Sen vuoksi ennalta maksetut kortit on tarpeen lisätä käteisvarojen määritelmään, etenkin jos niitä voidaan hankkia ilman asiakkaan tuntemismenettelyjä. Tämän ansiosta valvonta voidaan saatavilla oleva tekniikka huomion ottaen laajentaa koskemaan tiettytyypisiä ennalta maksettuja kortteja, jos se on näytön perusteella aiheellista ja jos tällaista valvontaa laajennetaan kiinnittäen asianmukaisesti huomiota oikeasuhteisuuteen ja käytännön toteuttamiseen.
- (17) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi unioniin saapuville ja sieltä poistuville luonnollisille henkilöille olisi asetettava käteisvaroja koskeva ilmoitusvelvollisuus. Jotta vapaata liikkuvuutta ei rajoitettaisi aiheettomasti tai kansalaisia ja viranomaisia ylikuormitettaisi hallinnollisilla muodollisuuksilla, kyseisessä velvollisuudessa olisi sovellettava raja-arvoa, jonka suuruus on 10 000 euroa. Sitä olisi sovellettava käteisvarojen kuljettajiin, jotka kuljettavat tällaisia määriä mukanaan, matkatavaroissaan tai ulkorajojen ylittämässä käyttämässään liikennevälineessä. Heitä olisi vaadittava antamaan käteisvarat toimivaltaisten viranomaisten saataville tarkastettaviksi ja esittämään ne tarvittaessa kyseisille viranomaisille. "Käteisvarojen kuljettajan" määritelmä olisi ymmärrettävä niin, että sillä suljetaan pois käteisvarojen kuljettajat, jotka harjoittavat tavaroiden tai henkilöiden kuljettamista ammattinaan.
- (18) Kun kyse on erillään kulkevien käteisvarojen siirroista, esimerkiksi postipaketeissa, kuriirilähetyksissä, erillään kulkevista matkatavaroista tai konttirahdissa unioniin saapuvat tai sieltä poistuvat käteisvarat, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet vaatia lähettäjää tai vastaanottajaa tai niiden edustajaa antamaan tiedonantotoimittuksen järjestelmällisesti tai tapauskohtaisesti kansallisten menettelyjen mukaisesti. Tällaisessa tiedonannossa olisi oltava erinäisiä tietoja, joita ei ilmoiteta tullille tavanomaisesti toimitettavissa asiakirjoissa, kuten kuljetusasiakirjoissa ja tulli-ilmoituksissa. Tällaisia tietoja ovat käteisvarojen alkuperä, määränpää, taloudellinen alkuperä ja aiottu käyttötarkoitus. Erillään kulkevia käteisvaroja koskevassa tiedonantovelvollisuudessa olisi sovellettava samaa raja-arvoa kuin käteisvarojen kuljettajien kuljettamiin käteisvaroihin.
- (19) Eräät käteisvarojen liikkeitä koskevat standardoidut tietoelementit, kuten käteisvarojen ilmoittajan, omistajan tai vastaanottajan henkilötiedot sekä käteisvarojen taloudellista alkuperää ja käyttötarkoitusta koskevat tiedot, olisi tallennettava tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Ilmoittajan, omistajan tai vastaanottajan on erityisesti tarpeen antaa henkilöasiakirjassaan olevat henkilötietonsa, jotta vähennetään mahdollisimman paljon heidän henkilöllisyyttään koskevien virheiden riskiä ja viivästyksiä, jotka johtuvat mahdollisesta myöhemmästä varmennus-tarpeesta.
- (20) Mukana kulkevia käteisvaroja koskevan ilmoitusvelvollisuuden ja erillään kulkevia käteisvaroja koskevan tiedonantovelvollisuuden osalta toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet tehdä kaikki tarvittavat tarkastukset henkilöille, heidän matkatavaroilleen ja heidän ulkorajojen ylittämässä käyttämälleen liikennevälineelle sekä kaikille asianomaisen rajan ylittävälle erillään kulkeville lähetyksille tai säiliöille, jotka voivat sisältää käteisvaroja, tai niiden kuljetusvälineelle. Jos kyseisiä velvollisuuksia ei täytetä, toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava viran puolesta ilmoitus asiaankuuluvien tietojen toimittamiseksi myöhemmin muille viranomaisille.
- (21) Jotta varmistettaisiin, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat tarkastuksia yhdenmukaisesti, niitä olisi tehtävä pääasiassa riskianalyysin pohjalta riskien yksilöimiseksi ja arvioimiseksi sekä tarvittavien vastatoimenpiteiden kehittämiseksi.

- (22) Yhteisen riskinhallintajärjestelmän laatiminen ei saisi estää toimivaltaisia viranomaisia suorittamasta satunnaisia tai oma-aloitteisia tarkastuksia aina kun ne pitävät niitä tarpeellisina.
- (23) Jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat raja-arvoa alhaisemman käteisvarojen määrän, mutta on viitteitä käteisvarojen mahdollisesta yhteydestä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan rikolliseen toimintaan, niiden olisi voitava tallentaa mukana kulkevien käteisvarojen tapauksessa tiedot käteisvarojen kuljettajasta, omistajasta, ja jos mahdollista, aiotusta vastaanottajasta, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, sekä tiedot käteisvarojen lajista ja määrästä tai arvosta, niiden taloudellisesta alkuperästä ja käyttötarkoituksesta.
- (24) Jos kyse on erillään kulkevista käteisvaroista, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tallentaa tiedot niiden ilmoittajasta, omistajasta, lähettäjistä, vastaanottajasta tai aiotusta vastaanottajasta, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, sekä tiedot käteisvarojen lajista ja määrästä tai arvosta, niiden taloudellisesta alkuperästä ja käyttötarkoituksesta.
- (25) Nämä tiedot olisi annettava kyseisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle; kyseisen jäsenvaltion olisi varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskus toimittaa omasta aloitteestaan tai pyynnöstä asiaankuuluvat tiedot muiden jäsenvaltioiden selvittelykeskuksille. Selvittelykeskukset on nimetty tahoiksi, jotka estävät rahanpesua ja terrorismin rahoitusta ja jotka vastaanottavat ja käsittelevät eri lähteistä, kuten rahoituslaitoksilta, saatavia tietoja ja analysoivat kyseisiä tietoja määrittääkseen, onko syytä tehdä sellaisia lisätutkimuksia, jotka eivät välttämättä ole ilmeisiä ilmoituksia kerääville ja tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia tekeville toimivaltaisille viranomaisille. Tehokkaan tiedonkulun varmistamiseksi kaikki rahanpesun selvittelykeskukset olisi liitettävä neuvoston asetuksella (EY) N:o 515/97⁽¹⁾ perustettuun tullitietojärjestelmään ja toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten tuottamien tai vaihtamien tietojen olisi oltava yhteensopivia ja vertailukelpoisia.
- (26) Kun otetaan huomioon, että tämän asetuksen jatkotoimien onnistumiseksi on tärkeää, että tietojenvaihto asiaankuuluvien viranomaisten ja myös rahanpesun selvittelykeskusten välillä – kyseiset elimet kattavan lainsäädäntökehityksen puitteissa – on tehokasta ja että on tarpeen lujittaa unionin rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä, komission olisi arvioitava viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2019 mahdollisuutta ottaa käyttöön yhteinen mekanismi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.
- (27) Raja-arvoa alhaisempien käteisvarojen määrien havaitseminen tilanteissa, joissa rikollisesta toiminnasta on viitteitä, on erittäin tärkeää tässä yhteydessä. Näin ollen olisi myös oltava mahdollista jakaa raja-arvoa alhaisempia määriä koskevat tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jos rikollisesta toiminnasta on viitteitä.
- (28) Koska käteisvarojen siirrot, joille on tehtävä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia, ylittävät ulkorajat ja toimien toteuttaminen on vaikeaa sen jälkeen, kun käteisvarat on viety saapumis- tai poistumispaikalta, ja koska jopa pieniin laittomasti käytettyihin määriin liittyy riskejä, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava ottaa käteisvarat väliaikaisesti haltuun tietyissä tilanteissa keskinäistä valvontajärjestelmää käyttäen. Näitä ovat ensiksi tilanteet, joissa käteisvaroja koskevaa ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty, ja toiseksi tilanteet, joissa on viitteitä rikollisesta toiminnasta, riippumatta käteisvarojen määrästä tai siitä, kulkevatko käteisvarat mukana vai erillään. Tällaisen väliaikaisen haltuunoton luonteen sekä liikkumisvapautteen ja omistusoikeuteen mahdollisesti kohdistuvien vaikutusten vuoksi haltuunoton kesto olisi rajoitettava siihen ehdottomaan vähimmäisaikaan, jonka muut toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat määrittääkseen, onko syytä suorittaa lisätoimia, kuten tutkimuksia tai muiden oikeudellisten välineiden perusteella tapahtuva käteisvarojen takavarikointi. Tämän asetuksen mukaista käteisvarojen väliaikaista haltuunottoa koskevan päätöksen mukana olisi oltava perustelut ja siinä olisi kuvattava riittävällä tavalla toimen toteuttamisen perusteena olleet erityiset tekijät. Käteisvarojen väliaikaisen haltuunoton määräaika olisi oltava mahdollista jatkaa erityisissä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi jos toimivaltaisten viranomaisten on vaikea saada tietoja mahdollisesta rikollisesta toiminnasta, muun muassa silloin kun yhteydenpito kolmannen maan kanssa on tarpeen, kun asiakirjoja on käännettävä tai kun on vaikea tunnistaa erillään kulkevien käteisvarojen lähettäjää tai vastaanottajaa ja ottaa yhteyttä niihin. Jos haltuunottoajan päättyessä päätöstä lisätoimien toteuttamisesta ei ole tehty tai jos toimivaltainen viranomainen päättää, ettei käteisvarojen haltuunoton jatkamiselle ole perusteita, käteisvarat olisi viipymättä vapautettava sille henkilölle, jolta käteisvarat otettiin väliaikaisesti haltuun, eli tilanteesta riippuen joko käteisvarojen kuljettajalle tai omistajalle.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (29) Jotta voidaan lisätä tietoisuutta tästä asetuksesta, jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä komission kanssa laadittava asianmukaiset tiedotusmateriaalit käteisvarojen ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuudesta.
- (30) Tämän asetuksen nojalla tietoja keräävien toimivaltaisten viranomaisten on välttämätöntä toimittaa tiedot hyvissä ajoin kansalliselle rahanpesun selvittelykeskukselle, jotta se voi analysoida tiedot tarkemmin ja verrata niitä direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyihin muihin tietoihin.
- (31) Jos toimivaltaiset viranomaiset tätä asetusta sovellettaessa havaitsevat käteisvaroja koskevan ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin tai jos on viitteitä rikollisesta toiminnasta, niiden olisi pikaisesti jaettava tiedot asianmukaisia kanavia käyttäen muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällainen tietojenvaihto olisi oikeasuhteista, koska yhdessä jäsenvaltiossa kiinni jääneet käteisvaroja koskevan ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyöneet henkilöt valitsisivat todennäköisesti toisen saapumis- tai poistumisjäsenvaltion, jossa toimivaltaisilla viranomaisilla ei olisi tietoja niiden aiemmasta rikkomisesta. Tällaisen tietojenvaihdon olisi oltava pakollista, jotta tämän asetuksen johdonmukainen soveltaminen varmistetaan kaikissa jäsenvaltioissa. Kun on saatu viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, joka voisi vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin, kyseiset tiedot olisi annettava myös komissiolle ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾ perustetulle Euroopan syyttäjänvirastolle niiden jäsenvaltioiden toimesta, jotka osallistuvat tiiviimpään yhteistyöhön kyseisen asetuksen nojalla, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/794 ⁽²⁾ perustetulle Europolille. Jotta voidaan saavuttaa käteisvaroja koskevan ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden kiertämisen ehkäisemistä ja estämistä koskevat tämän asetuksen tavoitteet, myös anonymisoidut riskitiedot ja riskianalyysin tulokset olisi pakollisesti vaihdettava jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavien standardien mukaisesti.
- (32) Tietoja olisi voitava vaihtaa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai komission sekä kolmannen maan viranomaisten välillä sillä edellytyksellä, että on olemassa asianmukaiset suojatoimenpiteet. Tällainen vaihto olisi sallittava ainoastaan, jos perusoikeuksia ja henkilötietojen luovuttamista koskevia asiaankuuluvia kansallisia ja unionin säännöksiä noudatetaan ja tiedot alun perin saaneet viranomaiset ovat antaneet vaihtoon luvan. Komissiolle olisi ilmoitettava tämän asetuksen nojalla kolmansien maiden kanssa tapahtuvasta tietojenvaihdosta, ja sen olisi laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus aiheesta.
- (33) Kun otetaan huomioon kerättyjen tietojen luonne sekä käteisvarojen kuljettajien ja ilmoittajien oikeutetut odotukset siitä, että näiden henkilötiedot ja näiden unioniin tuomien tai sieltä viemien käteisvarojen arvoa koskevat tiedot käsitellään luottamuksellina, toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava riittävät takeet sen varmistamiseksi, että virkailijat, joiden on saatava nämä tiedot, noudattavat salassapitovelvollisuutta, ja suojattava tällaisia tietoja riittäväällä tavalla luvattomalta pääsylvä, käytöltä tai tiedoksiannolta. Jollei tässä asetuksessa tai kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä varsinkin oikeudenkäynteihin liittyen, tällaisia tietoja ei tulisi paljastaa ilman tiedot saaneen viranomaisen lupaa.

Tämän asetuksen mukainen tietojen käsittely voi koskea myös henkilötietoja, ja se olisi suoritettava unionin oikeuden mukaisesti. Jäsenvaltioiden ja komission olisi käsiteltävä henkilötietoja ainoastaan sellaisella tavalla, joka on tämän asetuksen tarkoitusten mukainen. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan henkilötietojen keräämiseen, paljastamiseen, lähettämiseen, antamiseen tiedoksi ja muuhun käsittelyyn olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EY) N:o 45/2001 ⁽³⁾ ja (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ säädettyjä vaatimuksia. Tämän asetuksen mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi myös noudatettava yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamista koskevaa perusoikeutta, joka tunnustetaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen 8 artiklassa, ja oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen ja oikeutta henkilötietojen suojaan, jotka tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä 'perusoikeuskirja') 7 ja 8 artiklassa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/794, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS, 2009/934/YOS, 2009/935/YOS, 2009/936/YOS ja 2009/968/YOS korvaamisesta ja kumoamisesta (EUVL L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (34) Jotta rahanpesun selvittelykeskukset voisivat tehdä analyysit ja muiden jäsenvaltioiden viranomaiset valvoa käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta ja panna sen täytäntöön erityisesti sellaisten henkilöiden osalta, jotka ovat aiemmin laiminlyöneet kyseisen velvollisuuden, tämän asetuksen nojalla tehdyissä ilmoituksissa olevat tiedot on tarpeen tallentaa riittävän pitkäksi ajaksi. Jotta rahanpesun selvittelykeskus voi tehokkaasti tehdä analyyskejä ja toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa käteisvaroja koskevaa ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuutta ja panna sen täytäntöön tehokkaasti, tämän asetuksen nojalla tehdyissä ilmoituksissa olevien tietojen säilyttämisaika olisi oltava enintään viisi vuotta ja sitä olisi voitava jatkaa enintään kolmella vuodella sen jälkeen, kun on arvioitu perusteellisesti säilyttämisen jatkamisen tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus.
- (35) Vaatimusten noudattamiseen kannustamiseksi ja niiden kiertämisen estämiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön seuraamukset käteisvaroja koskevien ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuuksien noudattamatta jättämiselle. Seuraamuksia olisi sovellettava ainoastaan tämän asetuksen mukaisen käteisvarojen ilmoitus- tai tiedonantovelvollisuuden laiminlyöntiin, ja niissä ei tulisi ottaa huomioon käteisvarojen mahdollista yhteyttä rikolliseen toimintaan, joka saattaa antaa aihetta toteuttaa tämän asetuksen soveltamisalaa kuulumattomia lisätutkimuksia ja -toimenpiteitä. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, eikä niiden tulisi ylittää sitä, mikä on tarpeen vaatimusten noudattamiseen kannustamiseksi. Jäsenvaltioiden asettamilla seuraamuksilla olisi oltava koko unionissa vastaava pelotevaikutus tämän asetuksen rikkomisesta.
- (36) Vaikka useimmat jäsenvaltiot käyttävät jo yhdenmukaistettua ilmoituslomaketta eli EU:n käteisrahailmoituslomaketta (EU-CDF) vapaaehtoisesti sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat tarkastuksia yhdenmukaisesti ja käsittelevät, toimittavat ja analysoivat ilmoitukset tehokkaalla tavalla, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä ilmoituslomakkeen ja tiedonantolomakkeen malli, määrittää yhteisen riskinhallintajärjestelmän arviointiperusteet, vahvistaa tekniset säännöt tietojenvaihdolle ja tietojen toimittamisessa käytettävän lomakkeen malli sekä vahvistaa komissiolle annettavien tilastotietojen toimittamisessa käytettävät säännöt ja muoto. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ⁽¹⁾.
- (37) Jotta voidaan parantaa nykytilannetta, jossa tilastotietoja on saatavilla rajoitetusti ja jossa on vain joitakin viitteitä siitä, missä määrin rikolliset salakuljettavat käteisvaroja unionin ulkorajojen yli, olisi aloitettava tehokkaampi yhteistyö vaihtamalla tietoja toimivaltaisten viranomaisten välillä ja komission kanssa. Jotta varmistetaan, että tämä tietojenvaihto on tehokasta ja vaikuttavaa, komission olisi tarkasteltava, onko luotu järjestelmä tarkoituksenmukainen vai onko nopealle ja suoralle tietojenvaihdolle olemassa esteitä. Komission olisi lisäksi julkaistava tilastotiedot verkkosivustollaan.
- (38) Jotta kansainvälisten standardien, kuten rahanpesun vastaisen toimintaryhmän antamien standardien, tulevat muutokset voidaan ottaa nopeasti huomioon tai jotta voidaan puuttua tämän asetuksen kiertämiseen, joka tapahtuu erittäin likvidejä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä tai ennalta maksettuja kortteja käyttäen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädöksiä tämän asetuksen liitteen I muuttamisesta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegeoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegeoituja säädöksiä.
- (39) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ylikansallisen laajuuden sekä sisämarkkinoiden ja sen perusoikeuksien, jotka voidaan saavuttaa täysimääräisesti vain varmistamalla, ettei unionin ulkorajoja ylittäviä käteisvaroja kohdella liian erilaisella tavalla kansallisen lainsäädännön nojalla, erityispiirteiden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (40) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan SEU 6 artiklassa tunnustettuja ja perusoikeuskirjassa, varsinkin sen II osastossa, esitettyjä periaatteita.
- (41) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvontajärjestelmä, joka täydentää direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevaa lainsäädäntökehystä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
- a) 'käteisvaroilla':
- i) valuuttaa,
 - ii) siirtokelpoisia haltijamaksuvälineitä,
 - iii) erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä,
 - iv) ennalta maksettuja kortteja;
- b) 'unioniin saapuvalla tai sieltä poistuvalla' saapumista SEUT 355 artiklan soveltamisalan kuulumatonta alueelta kyseisen artiklan soveltamisalaan kuuluvalla alueella tai poistumista mainitun artiklan soveltamisalaan kuuluvalta alueelta;
- c) 'valuutalla' seteleitä ja kolikkoja, jotka ovat maksuvälineenä liikkeessä tai jotka ovat olleet maksuvälineenä liikkeessä ja jotka voidaan edelleen vaihtaa rahoituslaitoksissa tai keskuspankeissa maksuvälineenä liikkeessä oleviin seteleihin ja kolikoihin;
- d) 'siirtokelpoisilla haltijamaksuvälineillä' muita välineitä kuin valuuttaa, joiden esittäminen antaa niiden haltijoille oikeuden vaatia rahamäärän ilman, että haltijan tarvitsee todistaa henkilöllisyytensä tai oikeutensa kyseiseen määrään. Kyseisiä välineitä ovat:
- i) matkasekit; ja
 - ii) sekkit, velkakirjat tai maksumääräykset, jotka ovat joko haltijakohtaisia, allekirjoitettuja mutta ilman maksunsaajan nimeä, rajoituksetta siirrettyjä, fiktiiviselle maksunsaajalle asetettuja tai muuten sellaisessa muodossa, että niiden omistusoikeus siirtyy luovutuksen yhteydessä;
- e) 'erittäin likvidinä arvon säilyttäjänä käytettävällä hyödykkeellä' liitteessä I olevassa 1 kohdassa lueteltua tavaraa, jonka arvon ja määrän välinen suhde on korkea ja joka voidaan helposti muuntaa valuutaksi avoimilla kaupankäyntimarkkinoilla vähäisin transaktiokustannuksin;
- f) 'ennalta maksetulla kortilla' liitteessä I olevassa 2 kohdassa lueteltua nimeämätöntä korttia, johon tallennetaan rahallista arvoa tai varallisuutta tai jolla mahdollistetaan tällaisen rahallisen arvon tai varallisuuden käyttö, jota voidaan käyttää maksujen suorittamiseksi, tavaroiden tai palvelujen hankkimiseksi tai valuutan lunastamiseksi, jos tällaista korttia ei ole liitetty pankkitiliin;
- g) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden tulliviranomaisia ja muita viranomaisia, joille jäsenvaltiot ovat antaneet toimivallan soveltaa tätä asetusta;
- h) 'käteisvarojen kuljettajalla' kaikkia luonnollisia henkilöitä, jotka saapuvat unioniin tai poistuvat sieltä ja kuljettavat käteisvaroja mukanaan, matkatavaroissaan tai kulkuvälineissään;
- i) 'erillään kulkevilla käteisvaroilla' ilman käteisvarojen kuljettajaa olevan lähetyksen osan muodostavia käteisvaroja;
- j) 'rikollisella toiminnalla' kaikkia direktiivin (EU) 2015/849 3 artiklan 4 kohdassa lueteltuja toimintoja;
- k) 'rahanpesun selvittelykeskuksella' jäsenvaltioon direktiivin (EU) 2015/849 32 artiklan täytäntöön panemiseksi perustettua elintä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 15 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen I muuttamiseksi, jotta otetaan huomioon direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklan 3 ja 4 kohdassa määriteltyjen rahanpesun ja kyseisen direktiivin 1 artiklan 5 kohdassa määritellyn terrorismin rahoituksen uudet kehityssuuntaukset tai rahanpesun tai terrorismin rahoituksen estämisessä sovellettavat parhaimmat käytänteet ja jotta estetään se, että rikolliset käyttävät erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettäviä hyödykkeitä ja ennalta maksettuja kortteja tämän asetuksen 3 ja 4 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien kiertämiseksi.

3 artikla

Mukana kulkevia käteisvaroja koskeva ilmoitusvelvollisuus

1. Käteisvarojen kuljettajien, joiden mukana on käteisvaroja vähintään 10 000 euron arvosta, on ilmoitettava kyseiset käteisvarat sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka kautta he saapuvat unioniin tai poistuvat sieltä, ja asetettava ne kyseisten viranomaisten saataville tarkastusta varten. Käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta ei katsota täytetyksi, jos annetut tiedot ovat virheelliset tai puutteelliset tai jos käteisvaroja ei ole asetettu saataville tarkastusta varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) käteisvarojen kuljettaja, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero;
- b) käteisvarojen omistaja, mukaan lukien omistajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai omistajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- c) jos mahdollista, käteisvarojen aiottu vastaanottaja, mukaan lukien aiottuna vastaanottajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai aiottuna vastaanottajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- d) käteisvarojen laji ja määrä tai arvo;
- e) käteisvarojen taloudellinen alkuperä;
- f) käteisvarojen käyttötarkoitus;
- g) kulkureitti; ja
- h) kulkuväline.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot on annettava kirjallisina tai sähköisesti 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoituslomaketta käyttäen. Ilmoituksen vahvistettu jäljennös toimitetaan pyynnöstä ilmoittajalle.

4 artikla

Erillään kulkevia käteisvaroja koskeva tiedonantovelvollisuus

1. Kun unioniin saapuu tai sieltä poistuu erillään kulkevia käteisvaroja vähintään 10 000 euron arvosta, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, joiden kautta käteisvarat saapuvat tai poistuvat unionista, voivat vaatia tapauksen mukaan joko käteisvarojen lähettäjä tai vastaanottaja tai niiden edustaja antamaan tiedonantoilmoituksen 30 päivän määräajan kuluessa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa käteisvarat haltuun, kunnes lähettäjä tai vastaanottaja tai niiden edustaja antaa tiedonantoilmoituksen. Erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei katsota täytetyksi, jos ilmoitusta ei ole annettu ennen määräajan päättymistä, annetut tiedot ovat virheelliset tai puutteelliset tai käteisvaroja ei ole asetettu saataville tarkastusta varten.

2. Tiedonantoilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) ilmoituksen antaja, mukaan lukien täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero;
- b) käteisvarojen omistaja, mukaan lukien omistajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai omistajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;

- c) käteisvarojen lähettäjä, mukaan lukien lähettäjänä olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai lähettäjänä olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- d) käteisvarojen vastaanottaja tai aiottu vastaanottaja, mukaan lukien vastaanottajana tai aiottuna vastaanottajana olevan luonnollisen henkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä syntymäaika ja -paikka, kansalaisuus ja henkilöasiakirjan numero tai vastaanottajana tai aiottuna vastaanottajana olevan oikeushenkilön osalta täydellinen nimi, yhteystiedot, myös osoite, sekä rekisteröintinumero ja, jos saatavilla, arvonlisäverotunniste;
- e) käteisvarojen laji ja määrä tai arvo;
- f) käteisvarojen taloudellinen alkuperä; ja
- g) käteisvarojen käyttötarkoitus.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot on annettava kirjallisina tai sähköisesti 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoituslomaketta käyttäen. Tiedonantoilmoituksen vahvistettu jäljennös toimitetaan pyynnöstä ilmoittajalle.

5 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Edellä 3 artiklassa säädetyn mukana kulkevia käteisvaroja koskevan ilmoitusvelvollisuuden noudattamisen varmentamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet tehdä tarkastuksia luonnollisille henkilöille sekä heidän matkatavaroilleen ja kulkuvälineilleen kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Edellä 4 artiklassa säädetyn erillään kulkevia käteisvaroja koskevan tiedonantovelvollisuuden täytäntöön panemiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet tehdä tarkastuksia kaikille lähetyksille, säiliöille tai kulkuvälineille, joissa voi olla erillään kulkevia käteisvaroja, kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.
3. Jos 3 artiklan mukaista mukana kulkevia käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta tai 4 artiklan mukaista erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty, toimivaltaisten viranomaisten on laadittava viran puolesta kirjallinen tai sähköinen ilmoitus, jossa on mahdollisuuksien mukaan oltava soveltuvin osin joko 3 artiklan 2 kohdassa tai 4 artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot.
4. Tarkastukset on tehtävä pääasiassa riskianalyysin pohjalta riskien yksilöimiseksi ja arvioimiseksi ja tarvittavien vastatoimenpiteiden kehittämiseksi, ja ne on tehtävä yhteisessä riskinhallintajärjestelmässä 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja arviointiperusteita noudattaen ja ottaen huomioon komission ja rahanpesun selvittelykeskusten direktiivin (EU) 2015/849 puitteissa vahvistamat riskiarvioinnit.
5. Toimivaltaiset viranomaiset käyttävät myös niille tällä artiklalla myönnettyjä valtuuksia 6 artiklaa sovellettaessa.

6 artikla

Raja-arvon alittavat määrät, joiden epäillään olevan yhteydessä rikolliseen toimintaan

1. Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat käteisvarojen kuljettajan, jolla on mukanaan 3 artiklassa tarkoitettun raja-arvon alittava määrä käteisvaroja, ja että on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, niiden on tallennettava nämä tiedot ja 3 artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot.
2. Kun toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat, että 4 artiklassa tarkoitettun raja-arvon alittava määrä erillään kulkevia käteisvaroja saapuu unioniin tai poistuu sieltä ja että on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, niiden on tallennettava nämä tiedot ja 4 artiklan 2 kohdassa luetellut tiedot.

7 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama käteisvarojen väliaikainen haltuunotto

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa käteisvarat väliaikaisesti haltuun hallinnollisella päätöksellä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä noudattaen, jos
 - a) 3 artiklassa säädettyä mukana kulkevia käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta tai 4 artiklassa säädettyä erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei ole täytetty; tai
 - b) on saatu viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan riippumatta niiden määrästä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hallinnolliseen päätökseen on sovellettava tehokasta oikeussuojakeinoa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä noudattaen. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hallinnollisen päätöksen perustelut

- a) henkilölle, jonka edellytetään antavan ilmoitus 3 artiklan mukaisesti tai tiedonantoilmoitus 4 artiklan mukaisesti; tai
- b) henkilölle, jonka edellytetään toimittavan tiedot 6 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti.

3. Väliaikaisen haltuunoton kesto on kansallisen lainsäädännön nojalla ehdottomasti rajoitettava sen pituiseksi kuin toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat määrittääkseen, edellyttävätkö tapauksen olosuhteet haltuunoton jatkamista. Väliaikaisen haltuunoton kesto saa olla enintään 30 päivää. Suoritettuaan perusteellisen arvioinnin väliaikaisen haltuunoton jatkamisen tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää jatkaa väliaikaisen haltuunoton kesto enintään 90 päivään.

Jos käteisvarojen haltuunoton jatkamisesta ei ole tehty päätöstä kyseisen ajan kuluessa tai jos on päätetty, että tapauksen olosuhteet eivät edellytä haltuunoton jatkamista, käteisvarat on viipymättä vapautettava

- a) sille henkilölle, jolta käteisvarat oli väliaikaisesti otettu haltuun 3 tai 4 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa; tai
- b) sille henkilölle, jolta käteisvarat oli väliaikaisesti otettu haltuun 6 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.

8 artikla

Tiedotuskampanjat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unioniin saapuville tai sieltä poistuville henkilöille tai erillään kulkevia käteisvaroja unionista lähteville tai erillään kulkevia käteisvaroja unionissa vastaanottaville henkilöille tiedotetaan heidän tämän asetuksen mukaisista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan, ja jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa kehitettävä asiaankuuluvia kyseisille henkilöille tarkoitettuja tiedotusmateriaaleja.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisiin tiedotuskampanjoihin osoitetaan riittävästi rahoitusta.

9 artikla

Tietojen antaminen rahanpesun selvittelykeskukselle

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tallennettava 3 tai 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan tai 6 artiklan nojalla saadut tiedot ja toimitettava ne sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, jossa tiedot on saatu, 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntöjen mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskus vaihtaa tällaisia tietoja muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluvien rahanpesun selvittelykeskusten kanssa direktiivin (EU) 2015/849 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 15 työpäivän kuluttua tietojen saantipäivästä.

10 artikla

Tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä ja komission kanssa

1. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava sähköisesti kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:
 - a) 5 artiklan 3 kohdan mukaiset viran puolesta laaditut ilmoitukset;
 - b) 6 artiklan nojalla saadut tiedot;
 - c) 3 tai 4 artiklan nojalla saadut ilmoitukset, kun on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan;
 - d) anonymisoidut riskitiedot ja riskianalyysin tulokset.
2. Kun on viitteitä käteisvarojen yhteydestä rikolliseen toimintaan, joka voisi vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin, 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava myös komissiolle ja niiden jäsenvaltioiden toimesta, jotka osallistuvat tiiviimpään yhteistyöhön asetuksen (EU) 2017/1939 22 artiklan nojalla, Euroopan syyttäjänvirastolle, kun se on toimivaltainen toimimaan kyseisen asetuksen 22 artiklan nojalla, ja Europolille, kun se on toimivaltainen toimimaan asetuksen (EU) 2016/794 3 artiklan nojalla.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot 16 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntöjen mukaisesti ja 16 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua lomaketta käyttäen.
4. Edellä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 15 työpäivän kuluttua tietojen saantipäivästä.
5. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut tiedot ja tulokset on toimitettava puolivuositain.

11 artikla

Tietojenvaihto kolmansien maiden kanssa

1. Tätä asetusta sovellettaessa jäsenvaltiot tai komissio voivat toimittaa keskinäisen hallinnollisen avun puitteissa seuraavat tiedot kolmannelle maalle, jos tiedot alun perin saanut toimivaltainen viranomainen antaa tähän kirjallisen luvan ja jos tällainen toimittaminen noudattaa asiaankuuluvaa kansallista lainsäädäntöä ja henkilötietojen luovuttamisesta kolmansiin maihin koskevaa unionin oikeutta:
 - a) 5 artiklan 3 kohdan mukaiset viran puolesta laaditut ilmoitukset;
 - b) 6 artiklan nojalla saadut tiedot;
 - c) 3 tai 4 artiklan nojalla saadut ilmoitukset, kun käteisvarojen yhteydestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen on viitteitä.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesta tietojen toimittamisesta.

12 artikla

Salassapitovelvollisuus, luottamuksellisuus ja tietosuojat

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan mukaisesti saatujen tietojen tietosuoja.
2. Kaikkien toimivaltaisten viranomaisten saamien tietojen on kuuluttava salassapitovelvollisuuden piiriin.

13 artikla

Henkilötietojen suojaaminen ja säilytysajat

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saamiensa henkilötietojen rekisterinpitäjinä.
2. Tämän asetuksen mukaisen henkilötietojen käsittelyn on tapahduttava ainoastaan rikollisen toiminnan estämiseksi ja torjumiseksi.
3. Vain asianmukaisesti valtuutetulla toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöllä voi olla pääsy 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saatuihin henkilötietoihin, jotka on suojattava riittävällä tavalla luvatonta pääsyä tai toimittamista vastaan. Jollei 9, 10 ja 11 artiklassa toisin säädetä, tietoja ei voi paljastaa tai toimittaa ilman ne alun perin saaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaista lupaa. Kyseinen lupa ei kuitenkaan ole tarpeen, kun toimivaltaisten viranomaisten on kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla paljastettava tai toimitettava kyseiset tiedot varsinkin oikeudenkäyntien yhteydessä.
4. Toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskuksen on säilytettävä 3 ja 4 artiklan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan nojalla saadut henkilötiedot viiden vuoden ajan tietojen saantipäivästä. Kyseisen määräajan päätyttyä henkilötiedot on poistettava.
5. Säilyttämisaikaa voidaan jatkaa kerran enintään kolmella lisävuodella, jos
 - a) rahanpesun selvittelykeskus toteaa säilytyksen jatkamisen olevan tarpeen arvioituaan perusteellisesti tällaisen säilytyksen jatkamisen tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta ja todettuaan sen perustelluksi, jotta se voi toteuttaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat tehtävänsä; tai
 - b) toimivaltaiset viranomaiset toteavat säilytyksen jatkamisen olevan tarpeen arvioituaan perusteellisesti tällaisen säilytyksen jatkamisen tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta ja todettuaan sen perustelluksi, jotta ne voivat suorittaa mukana kulkevia käteisvaroja koskevan ilmoitusvelvollisuuden tai erillään kulkevia käteisvaroja koskevan tiedonantovelvollisuuden tehokasta valvontaa koskevat tehtävänsä.

*14 artikla***Seuraamukset**

Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön seuraamukset, joita sovelletaan, jos 3 artiklassa säädettyä mukana kulkevia käteisvaroja koskevaa ilmoitusvelvollisuutta tai 4 artiklassa säädettyä erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa tiedonantovelvollisuutta ei ole noudatettu. Tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

*15 artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä joulukuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 2 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

*16 artikla***Täytäntöönpanosäädökset**

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet toimivaltaisten viranomaisten tekemien tarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi seuraavasti:
 - a) 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ilmoituslomakkeen ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tiedonantolomakkeen mallit;
 - b) 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yhteisen riskinhallintajärjestelmän arviointiperusteet ja erityisesti riskien arviointiperusteet, standardit ja tarkastusten painopistealueet 10 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla vaihdettujen tietojen, unionin ja kansainvälisen toimintapolitiikan ja parhaiden käytänteiden perusteella;
 - c) asetuksen (EY) N:o 515/97 23 artiklalla perustettua tullitietojärjestelmän kautta tapahtuvan tämän asetuksen 9 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisen tehokkaan tietojenvaihdon tekniset säännöt;
 - d) 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamislomakkeen malli; ja
 - e) säännöt ja malli, joita jäsenvaltioiden on käytettävä ilmoituksia ja rikkomisia koskevien anonymisoitujen tilastotietojen antamiseksi komissiolle 18 artiklan nojalla.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*17 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa käteisvarojen valvontakomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

18 artikla

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevien tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 4 päivänä joulukuuta 2021:
 - a) toimivaltaisten viranomaisten luettelo;
 - b) tiedot 14 artiklan nojalla käyttöön otetuista seuraamuksista;
 - c) ilmoituksia, tarkastuksia ja rikkomisia koskevat anonymisoidut tilastotiedot 16 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua lomaketta käyttäen.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista myöhemmistä muutoksista 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin viimeistään kuukauden kuluttua kyseisten muutosten voimaantulosta.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot on annettava komissiolle vähintään kuuden kuukauden välein.
3. Komissio asettaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot ja mahdolliset 2 kohdan nojalla kyseisiin tietoihin myöhemmin tehdyt muutokset kaikkien muiden jäsenvaltioiden saataville.
4. Komissio julkaisee 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot ja mahdolliset 2 kohdan nojalla kyseisiin tietoihin myöhemmin tehdyt muutokset vuosittain verkkosivustollaan ja tiedottaa käyttäjille selkeästi unioniin saapuvien tai sieltä poistuvien käteisvarojen valvonnasta.

19 artikla

Arviointi

1. Komissio antaa jäsenvaltioilta säännöllisesti saatujen tietojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 3 päivänä joulukuuta 2021 ja sen jälkeen joka viides vuosi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa arvioidaan erityisesti:

 - a) olisiko muita varoja sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan;
 - b) onko erillään kulkevia käteisvaroja koskeva tiedonantomenettely tehokas;
 - c) olisiko erillään kulkevia käteisvaroja koskevaa raja-arvoa tarkistettava;
 - d) ovatko 9 ja 10 artiklan mukaiset tietovirrat ja erityisesti tullitietojärjestelmän käyttö tehokkaita vai onko olemassa esteitä nopealle ja suoralle yhteensopivien ja vertailukelpoisten tietojen vaihdolle toimivaltaisten viranomaisten välillä ja rahanpesun selvittelykeskusten kanssa; ja
 - e) ovatko jäsenvaltioiden käyttöön ottamat seuraamukset tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä yhteensopivia Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa ja onko niillä kaikkialla unionissa vastaava pelotevaikutus tämän asetuksen rikkomisesta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on esitettävä mahdollisuuksien mukaan
 - a) jäsenvaltioilta saadut kootut tiedot käteisvaroista, jotka ovat yhteydessä rikolliseen toimintaan, joka vaikuttaa kielteisesti unionin taloudellisiin etuihin; ja
 - b) tiedot kolmansien maiden kanssa toteutettavasta tietojenvaihdosta.

20 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1889/2005 kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1889/2005.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*21 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 3 päivästä kesäkuuta 2021. Sen 15 artiklaa sovelletaan kuitenkin 2 päivästä joulukuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä lokakuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

LIITE I

Erittäin likvideinä arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet ja ennalta maksetut kortit, joita pidetään käteisvaroina 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii ja iv alakohdan mukaisesti

1. Erittäin likvidit arvon säilyttäjinä käytettävät hyödykkeet:
 - a) kolikot, joiden kultapitoisuus on vähintään 90 prosenttia; ja
 - b) arvometalli esim. tankoina, kimpaleina tai harkkoina, joiden kultapitoisuus on vähintään 99,5 prosenttia.
 2. Ennalta maksetut kortit: P.M.
-

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1889/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
—	4 artikla
4 artiklan 1 kohta	5 artikla
5 artiklan 2 kohta	6 artikla
4 artiklan 2 kohta	7 artikla
—	8 artikla
5 artiklan 1 kohta	9 artikla
6 artikla	10 artikla
7 artikla	11 artikla
8 artikla	12 artikla
—	13 artikla
9 artikla	14 artikla
—	15 artikla
—	16 artikla
—	17 artikla
—	18 artikla
10 artikla	19 artikla
—	20 artikla
11 artikla	21 artikla
—	Liite I
—	Liite II

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/1673,

annettu 23 päivänä lokakuuta 2018,

rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahanpesu ja siihen liittyvä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden rahoitus ovat edelleen huomattavia ongelmia unionin tasolla: ne vahingoittavat rahoitusalan luotettavuutta, vakautta ja mainetta ja uhkaavat unionin sisämarkkinoita ja sisäistä turvallisuutta. Kyseisten ongelmien ratkaisemiseksi ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ⁽²⁾ soveltamisen täydentämiseksi ja vahvistamiseksi tämän direktiivin tavoitteena on rahanpesun torjunta rikosoikeudellisin keinoin, jotta voidaan tehostaa ja nopeuttaa rajatylittävää yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten välillä.
- (2) Yksinomaan kansallisen tason tai unioninkin tason toimenpiteiden vaikutukset olisivat erittäin rajallisia ilman kansainvälistä koordinoitua ja yhteistyötä. Unionin rahanpesun torjumiseksi toteuttamien toimenpiteiden olisi sen vuoksi oltava yhteensopivia muiden kansainvälisissä yhteyksissä toteutettujen toimien kanssa ja vähintään yhtä tiukkoja.
- (3) Unionin toiminnassa olisi edelleen otettava erityisesti huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän, jäljempänä 'FATF', suositukset sekä muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisten kansainvälisten järjestöjen ja elinten välineet. Asiaankuuluvia unionin säädöksiä olisi tarvittaessa vielä yhdenmukaistettava rahanpesun sekä terrorismin ja joukkotuhoaseiden leviämisen rahoituksen torjuntaa koskevien kansainvälisten normien kanssa, jotka FATF hyväksyi helmikuussa 2012, jäljempänä 'tarkistetut FATF:n suositukset'. Rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesua, etsintää, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista sekä terrorismin rahoittamista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen allekirjoittajana unionin olisi saatettava kyseisen yleissopimuksen vaatimukset osaksi oikeusjärjestystään.
- (4) Neuvoston puitepäätöksessä 2001/500/YOS ⁽³⁾ säädetään rahanpesun kriminalisointia koskevista vaatimuksista. Kyseinen puitepäätös ei ole kuitenkaan riittävän kattava, ja rahanpesua ei ole toistaiseksi kriminalisoitu riittävän johdonmukaisesti, jotta rahanpesua voitaisiin tuloksellisesti torjua koko unionissa, ja tästä seuraa puutteita lainvalvonnassa ja haittoja eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliselle yhteistyölle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 11. lokakuuta 2018.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁾ Neuvoston puitepäätös 2001/500/YOS, tehty 26 päivänä kesäkuuta 2001, rahanpesusta, rikosentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittamisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta (EYVL L 182, 5.7.2001, s. 1).

- (5) Rahanpesun esirikoksia muodostavien rikollisten toimien määritelmän olisi oltava riittävän yhdenmukainen kaikissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikkia rikoksia, joista on säädetty vankeusrangaistus tässä direktiivissä esitetyllä tavalla, pidetään rahanpesun esirikoksina. Lisäksi siltä osin kuin kyseisten rangaistuskynnysten soveltaminen ei jo johda samaan tulokseen, jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä joukko rikoksia kuhunkin tässä direktiivissä lueteltuun rikosluokkaan. Kyseisessä tapauksessa jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, miten rikokset rajataan kunkin luokan sisällä. Jos rikosluokka, kuten terrorismi tai ympäristörikokset, sisältää rikoksia, joista säädetään unionin säädöksissä, tässä direktiivissä olisi viitattava kyseisiin säädöksiin. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin pidettävä mitä tahansa kyseisissä säädöksissä säädettyjä rikoksia rahanpesuun liittyvinä esirikoksina. Kaikenlaista kansallisen lainsäädännön mukaisesti rangaistavaa osallistumista esirikoksen tekemiseen olisi pidettävä myös tässä direktiivissä tarkoitettuna rikollisena toimintana. Jos unionin lainsäädännössä jäsenvaltioiden sallitaan säätää muista seuraamuksista kuin rikosoikeudellisista seuraamuksista, tässä direktiivissä ei olisi veloitettava jäsenvaltioita luokittelemaan rikoksia kyseisissä tapauksissa esirikoksiksi tätä direktiiviä sovellettaessa.
- (6) Virtuaalivaluuttojen käyttö tuo rahanpesun torjuntaan uusia riskejä ja haasteita. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kyseisiin riskeihin puututaan asianmukaisesti.
- (7) Koska julkisen viran haltijoiden tekemät rahanpesurikokset vaikuttavat julkiseen keskusteluun ja julkisten instituutioiden luotettavuuteen, jäsenvaltioiden olisi voitava harkita julkisen viran haltijoihin kohdistettavien vakavampien seuraamusten sisällyttämistä kansalliseen kehykseensä oikeusperinteidensä mukaisesti.
- (8) Välittömiin ja välillisiin veroihin liittyvien verorikosten olisi sisällyttävä rikollisen toiminnan määritelmään tarkistettujen FATF:n suositusten mukaisesti. Koska kussakin jäsenvaltiossa voidaan nimetä eri verorikoksia rikolliseksi toiminnaksi, josta voidaan rangaista tässä direktiivissä tarkoitetuista seuraamuksista, verorikosten määritelmät saattavat vaihdella kansallisessa lainsäädännössä. Tämän direktiivin tarkoituksena ei kuitenkaan ole verorikosten määritelmien yhdenmukaistaminen kansallisessa lainsäädännössä.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi annettava rahanpesun torjuntaa koskevissa rikosoikeudellisissa menettelyissä toisilleen tukea mahdollisimman laajalla tavalla ja varmistettava, että tietoja vaihdetaan tehokkaasti ja oikea-aikaisesti kansallisen lainsäädännön ja unionin voimassa olevan oikeudellisen kehyksen mukaisesti. Erot esirikosten määritelmien välillä kansallisessa lainsäädännössä eivät saisi haitata kansainvälistä yhteistyötä rahanpesuun liittyvissä rikosoikeudellisissa menettelyissä. Yhteistyötä kolmansien maiden kanssa olisi tehostettava, erityisesti kannustamalla ja tukemalla tehokkaiden toimenpiteiden ja mekanismien käyttöönottoa rahanpesun torjumiseksi ja varmistamalla parempi kansainvälinen yhteistyö tällä alalla.
- (10) Tätä direktiiviä ei sovelleta unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavilla rikoksilla saatuja varoja koskevaan rahanpesuun, johon sovelletaan erityisiä sääntöjä, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371⁽¹⁾. Tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen saattaa tämä direktiivi ja direktiivi (EU) 2017/1371 osaksi kansallista lainsäädäntöään yhdellä kattavalla kansallisen tason kehyksellä. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 325 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot toteuttavat samat toimenpiteet suojatakseen unionin taloudellisia etuja petolliselta menettelyltä kuin ne toteuttavat suojatakseen omia taloudellisia etujaan petolliselta menettelyltä.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tietyt rahanpesutoimien muodot ovat rangaistavia myös silloin, kun niihin syyllistyy rikoksentekijä, jonka toimilla kyseiset varat on hankittu (rikoksentekijän itsensä suorittama rahanpesu eli itsepesu). Jos tällaisissa tapauksissa rahanpesutoimet eivät rajoitu pelkästään varojen hallussapitoon tai käyttöön vaan käsittävät myös varojen siirtämisen tai muuntamisen tai niiden laittoman alkuperän salaamisen tai peittämisen ja johtavat suurempaan vahinkoon kuin rikollisen toiminnan jo tuottama vahinko, esimerkiksi siihen, että rikollisesta toiminnasta saadut varat laitetaan kiertoon ja näin salataan niiden laiton alkuperä, kyseisten rahanpesutoimien olisi oltava rangaistavia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (12) Jotta rahanpesun vastaiset rikosoikeudelliset keinot olisivat tehokkaita, tuomio pitäisi voida antaa ilman, että on tarpeen yksilöidä tarkasti varat tuottanut rikollinen toiminta tai että on olemassa aiempi tai samanaikainen tuomio kyseisestä rikollisesta toiminnasta, ottaen samalla huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet ja todisteet. Jäsenvaltioiden olisi voitava kansallisen oikeusjärjestelmänsä mukaisesti varmistaa tämä muilla kuin lainsäädännöllisillä keinoilla. Rahanpesuun liittyviä syytetoimia ei saisi haitata myöskään se seikka, että rikollinen toiminta on tapahtunut toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, edellyttäen, että tässä direktiivissä säädetyt ehdot täyttyvät.
- (13) Tällä direktiivillä pyritään kriminalisoimaan rahanpesu, kun se on tehty tahallisesti ja tietoisena siitä, että varat olivat peräisin rikollisesta toiminnasta. Tässä yhteydessä tässä direktiivissä ei olisi eroteltava tilanteita, joissa varat on saatu suoraan rikollisesta toiminnasta ja tilanteita, joissa varat on saatu välillisesti rikollisesta toiminnasta, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/42/EU ⁽¹⁾ säädetyt rikoksen tuottaman hyödyn laajan määritelmän mukaisesti. Tarkasteltaessa sitä, onko varat saatu rikollisesta toiminnasta ja tiesikö henkilö tästä, kussakin tapauksessa olisi otettava huomioon tapauksen erityiset olosuhteet, kuten se, että varojen arvo ei ole oikeassa suhteessa syytetyn laillisiin tuloihin tai että rikollisella toiminnalla ja varojen hankinnalla on ajallinen yhteys. Aikomus ja tieto rikoksesta voidaan päätellä objektiivisista tosiseikoista. Koska tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä, jotka koskevat rikosten määrittämää ja seuraamuksia rahanpesun alalla, jäsenvaltiot voivat vapaasti antaa tai pitää voimassa kyseisellä alalla tiukempia rikosoikeuden sääntöjä. Jäsenvaltioiden olisi voitava esimerkiksi säätää, että rahanpesu katsotaan rikokseksi, jos se johtuu piittaamattomuudesta tai törkeästä huolimattomuudesta. Tässä direktiivissä olevat viittaukset tuottamukselliseen rahanpesuun olisi katsottava tällaisiksi niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa tällainen teko on säädetty rangaistavaksi.
- (14) Jotta rahanpesua voitaisiin ehkäistä kaikkialla unionissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että siitä voidaan määrätä vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään neljä vuotta. Kyseisellä velvoitteella ei rajoiteta rangaistusten yksilöintiä ja soveltamista eikä tuomioiden täytäntöönpanoa kunkin yksittäistapauksen konkreettisten olosuhteiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi myös säädettävä lisäseuraamuksista tai -toimenpiteistä, kuten sakoista, tilapäisestä tai pysyvästä julkisen rahoituksen epäämisestä, mukaan lukien osallistumiskielto tarjouskilpailumenetelyihin sekä avustusten ja käyttöoikeuksien epääminen, väliaikaisesta kiellosta harjoittaa liiketoimintaa tai väliaikaisista kielloista asetua ehdolle luottamustehtävään tai julkiseen virkaan. Kyseisellä velvoitteella ei rajoiteta tuomarin tai tuomioistuimen valtaa päättää harkintansa mukaan määrätä lisäseuraamuksia tai -toimenpiteitä ottaen huomioon kaikki kyseisen tapauksen olosuhteet.
- (15) Vaikka velvollisuutta rangaistusten koventamiseen ei ole, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tuomari tai tuomioistuin voi ottaa tässä direktiivissä säädetyt raskauttavat asianhaarat huomioon tuomitessaan rikoksentekejiä. Tuomari tai tuomioistuin saa harkintansa mukaan päättää, koventaako se rangaistusta tiettyjen raskauttavien asianhaarojen johdosta ottaen huomioon kaikki yksittäisen tapauksen tosiseikat. Jäsenvaltioita ei olisi velvoitettava säätämään raskauttavista asianhaaroista, jos neuvoston puitepäätöksessä 2008/841/YOS ⁽²⁾ säädetyt rikokset tai ilmoitusvelvollisten luonnollisten henkilöiden ammattitoimintaa harjoittaessaan tekemät rikokset ovat kansallisen lainsäädännön mukaan rangaistavia erillisinä rikoksina ja tämä voi johtaa ankarampiin seuraamuksiin.
- (16) Rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisellä ja menetetyksi tuomitsemisella poistetaan rikollisuuden taloudellisia kannustimia. Direktiivissä 2014/42/EU säädetään rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista rikosasioissa koskevat vähimmäissäännöt. Mainitussa direktiivissä myös edellytetään, että komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle sen täytäntöönpanosta ja esittää tarvittaessa asiaa koskevia ehdotuksia. Jäsenvaltioiden olisi vähintäänkin varmistettava rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen kaikissa direktiivissä 2014/42/EU säädetyissä tapauksissa. Jäsenvaltioiden olisi myös harkittava vakavasti menetetyksi tuomitsemisen mahdollistamista kaikissa tapauksissa, joissa rikosoikeudellista menettelyä ei ole mahdollista panna vireille tai saattaa päätökseen, myös tapauksissa, joissa rikoksentekejiä on kuollut. Komissio antaa direktiiviin 2014/42/EU liitetystä lausumassa olevan Euroopan parlamentin ja neuvoston pyynnön mukaisesti kertomuksen, jossa analysoidaan rikollisesta toiminnasta peräisin olevien varojen menettelyksi tuomitsemista koskevien uusien yhteisten sääntöjen käyttöönoton toteutettavuutta ja mahdollisia etuja, myös silloin, kun kyseisestä toiminnasta ei olisi tuomittu tiettyä henkilöä tai tiettyjä henkilöitä. Tässä analyysissä otetaan huomioon jäsenvaltioiden oikeusperinteiden ja -järjestelmien erot.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

⁽²⁾ Neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta (EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42).

- (17) Kun otetaan huomioon rikoksentehtäjien ja rikollisesta toiminnasta saadun hyödyn liikkuvuus sekä rahanpesun torjunnassa tarvittavat monimutkaiset rajatylittävät tutkintatoimet, kaikkien jäsenvaltioiden olisi määritettävä lainkäyttövaltansa, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia tällaisen toiminnan ja nostaa syytteitä. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat tilanteet, joissa rikos on tehty tieto- ja viestintätekniikan välineiden avulla niiden alueelta riippumatta siitä, sijaitseeko tällainen tekniikka niiden alueella.
- (18) Neuvoston puitepäätöksen 2009/948/YOS⁽¹⁾ ja neuvoston päätöksen 2002/187/YOS⁽²⁾ nojalla kahden tai useamman sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jotka toteuttavat rinnakkaisia rikosoikeudellisia menettelyjä samaa henkilöä koskevien samojen tosiseikkojen osalta, on Eurojustin avustuksella aloitettava suorat neuvottelut toistensa kanssa erityisesti sen varmistamiseksi, että kaikista tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista rikoksista nostetaan syyte.
- (19) Jotta voidaan varmistaa rahanpesurikosten tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuus, tällaisten rikosten tutkinnasta tai syytteesenpanosta vastaavien olisi voitava käyttää tehokkaita tutkintakeinoja, kuten järjestäytyneen rikollisuuden tai muiden vakavien rikosten torjunnassa käytettävät keinot. Näin ollen olisi varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilöstöä ja kohdennettua koulutusta, resursseja ja ajan tasalla olevat tekniset valmiudet. Tällaisten keinojen käytön kansallisen lainsäädännön mukaisesti olisi oltava kohdennettua, siinä olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate sekä tutkinnan kohteena olevien rikosten luonne ja vakavuus, ja siinä olisi kunnioitettava oikeutta henkilötietojen suojaan.
- (20) Tällä direktiivillä korvataan puitepäätöksen 2001/500/YOS tietyt säännökset niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo.
- (21) Tässä direktiivissä noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklassa tunnustettuja periaatteita, kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, myös sen II, III, V ja VI osastoon sisältyvät periaatteet, joihin kuuluvat muun muassa oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioitukseen ja oikeus henkilötietojen suojaan, laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate, joka kattaa myös rikosoikeudellista täsmällisyyttä, selkeyttä ja ennakoitavuutta koskevan vaatimuksen, syyttömyysolettama sekä epäiltyjen tai syytettyjen henkilöiden oikeus käyttää avustajaa, oikeus olla todistamatta itseään vastaan ja oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Tämä direktiivi on pantava täytäntöön kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti ottaen myös huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus, kansalaisyhteiskunta ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus ja muut kansainvälisen oikeuden mukaiset ihmisoikeusvelvoitteet.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien rikosoikeudellisten seuraamusten soveltaminen rahanpesuun kaikissa jäsenvaltioissa, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (23) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (24) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Puitepäätös 2001/500/YOS sitoo edelleen Tanskaa, ja sitä sovelletaan Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat rahanpesuun liittyvien rikosten ja seuraamusten määrittelyä.

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäätös 2009/948/YOS, tehty 30 päivänä marraskuuta 2009, rikosoikeudellisia menettelyjä koskevien toimivaltaistutkintajärjestelmien vahvistamisesta ja ratkaisemisesta (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 42).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2002/187/YOS, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Eurojust-yksikön perustamisesta vakavan rikollisuuden torjunnan tehostamiseksi (EYVL L 63, 6.3.2002, s. 1).

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavilla rikoksilla saatuja varoja koskevaan rahanpe-suun, johon sovelletaan erityisiä sääntöjä, joista säädetään direktiivissä (EU) 2017/1371.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'rikollisella toiminnalla' kaikenlaista rikollista osallistumista minkä tahansa sellaisen rikoksen tekemiseen, josta voi kansallisen lainsäädännön mukaisesti enimmillään seurata yli yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus tai muu vapaudenrajoituksen käsittävä seuraamus, tai niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden oikeusjärjestelmässä on rikosten osalta vähimmäiskynnys, kaikki rikokset, joista voi vähimmillään seurata yli kuuden kuukauden pituinen vankeusrangaistus tai muu vapaudenrajoituksen käsittävä seuraamus. Seuraaviin luokkiin kuuluvia rikoksia pidetään joka tapauksessa rikollisena toimintana:
 - a) järjestäytyneeseen rikollisryhmään osallistuminen sekä ryöstöntapainen kiristys, mukaan lukien kaikki puitepäätöksessä 2008/841/YOS tarkoitetut rikokset;
 - b) terrorismi, mukaan lukien kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/541 ⁽¹⁾ tarkoitetut rikokset;
 - c) ihmiskauppa ja laittoman maahantulon järjestäminen, mukaan lukien kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/36/EU ⁽²⁾ ja neuvoston puitepäätöksessä 2002/946/YOS ⁽³⁾ tarkoitetut rikokset;
 - d) seksuaalinen hyväksikäyttö, mukaan lukien kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/93/EU ⁽⁴⁾ tarkoitetut rikokset;
 - e) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitton kauppa, mukaan lukien kaikki neuvoston puitepäätöksessä 2004/757/YOS ⁽⁵⁾ tarkoitetut rikokset;
 - f) laitton asekauppa;
 - g) varastettujen tavaroiden ja muiden tavaroiden laitton kauppa;
 - h) korruptio, mukaan lukien kaikki rikokset, joita tarkoitetaan yleissopimuksessa sellaisen lahjonnan torjumisesta, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä ⁽⁶⁾, ja neuvoston puitepäätöksessä 2003/568/YOS ⁽⁷⁾;
 - i) petos, mukaan lukien kaikki neuvoston puitepäätöksessä 2001/413/YOS ⁽⁸⁾ tarkoitetut rikokset;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta (EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston puitepäätös 2002/946/YOS, tehty 28 päivänä marraskuuta 2002, rikosoikeudellisten puitteiden vahvistamisesta laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen ehkäisemistä varten (EYVL L 328, 5.12.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston puitepäätös 2004/757/YOS, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, laittoman huumausaineikaupan rikostunnusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 335, 11.11.2004, s. 8).

⁽⁶⁾ Neuvoston säädös, annettu 26 päivänä toukokuuta 1997, sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla (EYVL C 195, 25.6.1997, s. 1).

⁽⁷⁾ Neuvoston puitepäätös 2003/568/YOS, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla (EUVL L 192, 31.7.2003, s. 54).

⁽⁸⁾ Neuvoston puitepäätös 2001/413/YOS, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta (EYVL L 149, 2.6.2001, s. 1).

- j) rahanväärennys, mukaan lukien kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/62/EU ⁽¹⁾ tarkoitetut rikokset;
 - k) tuotteiden väärentäminen ja laiton jäljentäminen;
 - l) ympäristörikokset, mukaan lukien kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/99/EY ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/123/EY ⁽³⁾ tarkoitetut rikokset;
 - m) murha, vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen;
 - n) ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen;
 - o) ryöstö tai varkaus;
 - p) salakuljetus;
 - q) kansallisessa lainsäädännössä säädetyt välittömiin ja välillisiin veroihin liittyvät verorikokset;
 - r) kiristys;
 - s) väärennys;
 - t) merirosvous;
 - u) sisäpiirikauppa ja markkinoiden manipulointi, mukaan lukien kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/57/EU ⁽⁴⁾ tarkoitetut rikokset;
 - v) kyberrikollisuus, mukaan lukien kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/40/EU ⁽⁵⁾ tarkoitetut rikokset;
- 2) 'varoilla' kaikkea aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä kaikenmuotoisia, myös sähköisiä tai digitaalisia, oikeudellisia asiakirjoja tai instrumentteja, jotka ovat osoituksena tällaisten varojen omistuksesta tai osuudesta niihin;
- 3) 'oikeushenkilöllä' yhteisöä, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan lain nojalla, lukuun ottamatta valtioita tai julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.

3 artikla

Rahanpesurikokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat teot on säädetty rangaistaviksi rikoksiksi, kun teko on tahallinen:
- a) varojen muuntaminen tai siirtäminen tietoisena siitä, että kyseiset varat on saatu rikollisesta toiminnasta, tarkoituksena salata tai peittää varojen laiton alkuperä tai auttaa tällaisen toiminnan harjoittamiseen osallistuvaa henkilöä välttämään toimintansa oikeudellisia seuraamuksia;
 - b) varojen todellisen luonteen, alkuperän, sijainnin, niistä määräämisen, niiden liikkeiden, niitä koskevien oikeuksien tai niiden omistuksen salaaminen tai peittely tietoisena siitä, että kyseiset varat on saatu rikollisesta toiminnasta;
 - c) varojen hankkiminen, hallussa pitäminen tai käyttö tietoisena niiden vastaanottohetkellä siitä, että varat on saatu rikollisesta toiminnasta.
2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetut teot on säädetty rangaistaviksi rikoksiksi, jos rikoksentehtyjä epäili tai hänen olisi pitänyt tietää, että varat on saatu rikollisesta toiminnasta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/62/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, euron ja muiden valuuttojen suojaamisesta rahanväärennykseltä rikosoikeuden keinoin ja neuvoston puitepäätöksen 2000/383/YOS korvaamisesta (EUVL L 151, 21.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/123/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista annetun direktiivin 2005/35/EY muuttamisesta (EUVL L 280, 27.10.2009, s. 52).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 179).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/40/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäätöksen 2005/222/YOS korvaamisesta (EUVL L 218, 14.8.2013, s. 8).

3. Jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että
- aiemmin tai samanaikaisesti annettu tuomio varat tuottaneesta rikollisesta toiminnasta ei ole 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista rikoksista annettavan tuomion edellytys;
 - 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista rikoksista on mahdollista antaa tuomio, jos todetaan, että varat olivat peräisin rikollisesta toiminnasta, ilman, että tarvitsee selvittää kaikkia kyseiseen rikolliseen toimintaan liittyviä tosiseikkoja tai olosuhteita, rikoksentehtäjän henkilöllisyys mukaan lukien;
 - 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen rikokset koskevat myös varoja, jotka ovat peräisin teosta, joka on tehty toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella, kun kyseinen teko katsottaisiin rikolliseksi toiminnaksi, jos se olisi toteutettu kyseisessä jäsenvaltiossa.
4. Tämän artiklan 3 kohdan c alakohdan tapauksessa jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että asiaankuuluva teko katsotaan rikokseksi sen toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla, jossa kyseinen teko tehtiin, paitsi jos kyseinen teko katsotaan joksikin 2 artiklan 1 alakohdan a–e ja h alakohdassa tarkoitetuista ja sovellettavassa unionin lainsäädännössä määritellyistä rikoksista.
5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen teot on säädetty rangaistaviksi rikoksiksi, kun niihin ovat syyllistyneet henkilöt, jotka toteuttivat rikollisen toiminnan, josta varat olivat peräisin, tai osallistuiivat siihen.

4 artikla

Avunanto, yllytys ja yritys

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että avunanto 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa rikoksissa, yllytys niihin ja niiden yritys on säädetty rangaistavaksi rikoksena.

5 artikla

Luonnollisille henkilöille määrättävät seuraamukset

- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista määrätään tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.
- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuista rikoksista määrätään vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään neljä vuotta.
- Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että luonnollisille henkilöille, jotka ovat tehneet 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja rikoksia, määrätään tarvittaessa lisäseuraamuksia tai -toimenpiteitä.

6 artikla

Raskauttavat asianhaarat

- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettujen rikosten yhteydessä raskauttavina asianhaarina pidetään seuraavia olosuhteita:
 - rikos on tehty osana puitepäätöksessä 2008/841/YOS tarkoitettun rikollisjärjestön toimintaa; tai
 - rikosentehtijä on direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklassa tarkoitettu ilmoitusvelvollinen, joka on tehnyt rikoksen harjoittaessaan ammattitoimintaansa.
- Jäsenvaltiot voivat säätää, että 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettujen rikosten yhteydessä raskauttavina asianhaarina pidetään seuraavia olosuhteita:
 - rahanpesun kohteena olevien varojen arvo on huomattava; tai
 - rahanpesun kohteena olevat varat ovat peräisin 2 artiklan 1 alakohdan a–e ja h alakohdassa tarkoitetuista rikoksista.

7 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista rikoksista, jotka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimen jäsenenä toimien henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu johonkin seuraavista:
 - valta edustaa oikeushenkilöä;

- b) valtuus tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
- c) valtuus käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö on laiminlyönyt ohjaus- tai valvontatehtävänsä siten, että oikeushenkilön alaisuudessa toimiva henkilö on voinut tehdä jonkin 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettun rikoksen oikeushenkilön hyväksi.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukainen oikeushenkilöiden vastuu ei estä rikosoikeudellisten menettelyjen aloittamista sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka syyllistyvät tai yllyttävät 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin tai avustavat niissä.

8 artikla

Oikeushenkilöille määrättävät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 7 artiklan nojalla vastuussa olevalle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, joihin kuuluvat rikosoikeudelliset tai muut sakot ja joihin voi kuulua myös muita seuraamuksia, kuten

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettäviin etuuksiin tai tukiin;
- b) tilapäinen tai pysyvä julkisen rahoituksen epääminen, mukaan lukien osallistumiskielto tarjouskilpailumenettelyihin sekä avustusten ja käyttöoikeuksien epääminen;
- c) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa liiketoimintaa;
- d) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- e) tuomioistuimen päätös, jolla oikeushenkilö määrätään purettavaksi;
- f) rikoksen tekemiseen käytettyjen tilojen sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.

9 artikla

Menetetyksi tuomitseminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden toimivaltaiset viranomaiset jäädyttävät tai tuomitsevat menetetyksi direktiivin 2014/42/EU mukaisesti rikoshyödyn, joka on saatu tässä direktiivissä tarkoitettujen rikosten tekemisestä tai niiden tekemisen edistämisestä, ja rikosentekovälineet, joita on käytetty tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi sitä varten, sen mukaan kuin on tarpeen.

10 artikla

Lainkäyttövalta

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jos

- a) rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella;
- b) rikoksen tekijä on jäsenvaltion kansalainen.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päätöksestään laajentaa lainkäyttövaltaansa 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, jotka on tehty sen alueen ulkopuolella, jos

- a) rikosentekijällä on vakinainen asuinpaikka kyseisen jäsenvaltion alueella;
- b) rikos on tehty sen alueelle sijoittautuneen oikeushenkilön hyväksi.

3. Jos jokin 3 ja 4 artiklassa tarkoitettu rikos kuuluu useamman jäsenvaltion lainkäyttövalttaan ja mikä tahansa asianomaisista jäsenvaltioista voi perustellusti ryhtyä syytetoimiin samojen tosiseikkojen perusteella, asianomaisten jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä päättääkseen, minkä niistä on ryhdyttävä syytetoimiin rikosentekijää vastaan, pyrkien keskittämään syytetoimet yhteen jäsenvaltioon.

Seuraavat tekijät on otettava huomioon:

- a) jäsenvaltion alue, jolla rikos on tehty;
- b) rikosentekijän kansallisuus tai asuinpaikka;
- c) rikoksen uhrin tai uhrien lähtömaa; ja
- d) alue, jolta rikosentekijä on tavoitettu.

Asia on tarvittaessa annettava Eurojustin käsiteltäväksi puitepäätöksen 2009/948/YOS 12 artiklan mukaisesti.

*11 artikla***Tutkintakeinot**

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 ja 5 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettujen rikosten tutkinnasta tai syytteenpanosta vastaavilla henkilöillä, yksiköillä tai muilla tahoilla on käytettävissään tehokkaat tutkintakeinot, esimerkiksi järjestäytyneen rikollisuuden tai muiden vakavien rikosten tutkinnassa käytettävät keinot.

*12 artikla***Puitepäättöksen 2001/500/YOS tiettyjen säännösten korvaaminen**

Korvataan puitepäättöksen 2001/500/YOS 1 artiklan b alakohta ja 2 artikla niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, tämän kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu puitepäätös osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia puitepäättöksen 2001/500/YOS ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin kohtiin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

*13 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 3 päivänä joulukuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*14 artikla***Raportointi**

Komissio antaa viimeistään 3 päivänä joulukuuta 2022 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin noudattamiseksi.

Komissio antaa viimeistään 3 päivänä joulukuuta 2023 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin lisäarvo rahanpesun torjunnassa sekä sen vaikutusta perusoikeuksiin ja -vapauksiin. Komissio antaa kertomuksen perusteella tarvittaessa säädösehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden toimittamat tiedot.

*15 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*16 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä lokakuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2018/1674,

annettu 23 päivänä lokakuuta 2018,

neuvoston päätöksen 2003/17/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Brasilian liittotasavallassa rehu- ja viljakasvien siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten vastaavuudesta ja Brasilian liittotasavallassa tuotettujen rehu- ja viljakasvien siementen vastaavuudesta sekä Moldovan tasavallassa viljakasvien, vihannesten sekä öljy- ja kuitukasvien siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten vastaavuudesta ja Moldovan tasavallassa tuotettujen viljakasvien siementen, vihannesten siementen sekä öljy- ja kuitukasvien siementen vastaavuudesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston päätöksessä 2003/17/EY ⁽³⁾ säädetään, että tietyin edellytyksin luettelossa olevissa kolmansissa maissa tietyillä siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten katsotaan vastaavan unionin oikeuden mukaisesti tehtyjä viljelystarkastuksia ja että tietyin edellytyksin kyseisissä maissa tuotettujen rehu- ja viljakasvien, juurikkaiden sekä öljy- ja kuitukasvien tiettyjen lajien siementen katsotaan vastaavan unionin oikeuden mukaisesti tuotettuja siemeniä.
- (2) Brasilian liittotasavalta, jäljempänä 'Brasilia', on pyytänyt komissiota myöntämään vastaavuuden sen rehu- ja viljakasvien siemenviljelmillä tehtyjä viljelystarkastuksia koskevalle järjestelmälle sekä Brasiliassa tuotetuille ja varmentetuille rehu- ja viljakasvien siemenille.
- (3) Komissio tutki asiaa koskevaa Brasilian lainsäädäntöä ja julkaisi vuonna 2016 tehdyn tarkastuksen, joka koski rehu- ja viljakasvien siementen virallisen valvonnan ja varmentamisen järjestelmää Brasiliassa ja sen vastaavuutta unionin vaatimusten kanssa, pohjalta havaintonsa raportissa, jonka otsikkona on "Loppuraportti Brasiliassa 11 päivän huhtikuuta 2016 ja 19 päivän huhtikuuta 2016 välisenä aikana tehdystä tarkastuksesta siementen virallisen valvonnan ja varmentamisen järjestelmän ja sen vastaavuuden arvioimiseksi Euroopan unionin vaatimusten kanssa".
- (4) Tarkastuksen jälkeen todettiin, että rehu- ja viljakasvien siemenviljelmien viljelystarkastukset, näytteenotto, testaus ja virallinen jälkivalvonta toteutetaan asianmukaisesti, ja ne täyttävät päätöksen 2003/17/EY liitteessä II vahvistetut edellytykset sekä neuvoston direktiiveissä 66/401/ETY ⁽⁴⁾ ja 66/402/ETY ⁽⁵⁾ vahvistetut vaatimukset. Lisäksi todettiin, että siementen varmentamisen täytäntöönpanosta Brasiliassa vastaavat kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaisia ja toimivat asianmukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 227, 28.6.2018, s. 76.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. syyskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. lokakuuta 2018.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2003/17/EY, tehty 16 päivänä joulukuuta 2002, kolmansissa maissa siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten vastaavuudesta ja kolmansissa maissa tuotettujen siementen vastaavuudesta (EYVL L 8, 14.1.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, rehu- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66).

- (5) Moldovan tasavalta on pyytänyt komissiota myöntämään vastaavuuden sen viljakasvien, vihannesten ja öljy- ja kuitukasvien siemenviljelmillä tehtyjä viljelystarkastuksia koskevalle järjestelmälle sekä Moldovan tasavallassa tuotetuille ja varmennetuille viljakasvien sekä vihannesten ja öljy- ja kuitukasvien siemenille.
- (6) Komissio tutki asiaa koskevaa Moldovan tasavallan lainsäädäntöä ja julkaisi vuonna 2016 tehdyn tarkastuksen, joka koski viljakasvien, vihannesten ja öljy- ja kuitukasvien siementen virallisen valvonnan ja varmentamisen järjestelmää Moldovan tasavallassa ja sen vastaavuutta unionin vaatimusten kanssa, pohjalta havaintonsa raportissa, jonka otsikkona on ”Loppuraportti Moldovan tasavallassa 14 päivän kesäkuuta 2016 ja 21 päivän kesäkuuta 2016 välisenä aikana tehdystä tarkastuksesta siementen virallisen valvonnan ja varmentamisen järjestelmän ja niiden vastaavuuden arvioimiseksi Euroopan unionin vaatimusten kanssa”.
- (7) Tarkastuksen jälkeen todettiin, että viljakasvien, vihannesten ja öljy- ja kuitukasvien siemenviljelmien viljelystarkastukset, näytteenotto, testaus ja virallinen jälkivalvonta toteutetaan asianmukaisesti, ja ne täyttävät päätöksen 2003/17/EY liitteessä II sekä neuvoston direktiiveissä 66/402/ETY, 2002/55/EY⁽¹⁾ ja 2002/57/EY⁽²⁾ vahvistetut vaatimukset. Lisäksi todettiin, että siementen varmentamisen täytäntöönpanosta vastaavat Moldovan tasavallan kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaisia ja toimivat asianmukaisesti.
- (8) Tämän vuoksi on aiheellista myöntää vastaavuus rehu- ja viljakasvien siemenviljelmillä tehdyille viljelystarkastuksille Brasiliassa ja Brasiliassa tuotetuille ja Brasilian viranomaisten virallisesti varmentamille rehu- ja viljakasvien siemenille.
- (9) On myös aiheellista myöntää vastaavuus viljakasvien, vihannesten ja öljy- ja kuitukasvien siemenviljelmillä tehdyille viljelystarkastuksille Moldovan tasavallassa ja Moldovan tasavallassa tuotetuille ja Moldovan tasavallan viranomaisten virallisesti varmentamille viljakasvien, vihannesten sekä öljy- ja kuitukasvien siemenille.
- (10) Vihannesten siementen tuonnille kolmansista maista, Moldovan tasavalta mukaan luettuna, on kysyntää unionissa. Sen vuoksi päätös 2003/17/EY olisi ulotettava koskemaan direktiivissä 2002/55/EY tarkoitettujen vihannesten virallisesti varmennettuja siemeniä, jotta Moldovan tasavallasta ja muista kolmansista maista peräisin olevien kyseisten siementen kysyntään voidaan tulevaisuudessa vastata.
- (11) Ottaen huomioon kansainvälisen sementtestausjärjestön (ISTA) sovellettavat säännöt asianomaisen kolmannen maan on asianmukaista antaa virallinen lausunto siitä, että siemenistä on otettu näytteet ja ne on testattu siementestejä koskevilla ISTAn kansainvälisissä säännöissä, jäljempänä ’ISTAn säännöt’, kansainvälisten siemenerien oranssien todistusten osalta vahvistettujen määräysten mukaisesti ja että siemenerien mukana on tällainen todistus.
- (12) Koska Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) neuvoston 28 päivänä syyskuuta 2000 tekemän, lajikkeiden varmentamista tai valvontaa kansainvälisessä siemenkaupassa koskevista OECD:n järjestelmistä tehdyn päätöksen liitteessä V olevassa A kohdassa vahvistetun näytteenottoa ja siemenanalyysia koskevan poikkeuksellisen kokeen voimassaolo on päättynyt, viittaukset kyseiseen kokeeseen olisi poistettava.
- (13) Viittaukset Kroatiaan kolmantena maana olisi poistettava, koska maa liittyi unioniin vuonna 2013.
- (14) Päätös 2003/17/EY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätöksen 2003/17/EY muuttaminen

Muutetaan päätös 2003/17/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan johdantokappale seuraavasti:

”Viljelystarkastukset, jotka on tehty tämän päätöksen liitteessä I eriteltyjen lajien siemenviljelmillä kyseisessä liitteessä luetelluissa kolmansissa maissa, katsotaan direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 2002/54/EY ja 2002/57/EY sekä neuvoston direktiivin 2002/55/EY (*) mukaisesti tehtyjä viljelystarkastuksia vastaaviksi, jos

(*) Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33).”.

(1) Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33).

(2) Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Tämän päätöksen liitteessä I mainittujen lajien siemenet, jotka on tuotettu kyseisessä liitteessä luetelluissa kolmansissa maissa ja jotka kyseisessä liitteessä luetellut viranomaiset ovat virallisesti varmentaneet, katsotaan direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 2002/54/EY, 2002/55/EY ja 2002/57/EY mukaisia siemeniä vastaaviksi, jos tämän päätöksen liitteessä II olevassa B kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.”.

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos yhteisössä tehdään lajikkeiden varmentamista kansainvälisessä siemenkaupassa koskevissa OECD:n järjestelmissä tarkoitettu ”pakkausmerkintöjen ja suljinjärjestelmän vaihtaminen”, direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 2002/54/EY, 2002/55/EY ja 2002/57/EY yhteisössä tuotettujen siementen pakkausten uudelleensulkemiseen sovellettavia säännöksiä on sovellettava vastaavasti.

Ensimmäinen alakohta ei rajoita tällaisia toimia koskevien OECD:n sääntöjen soveltamista.”;

b) korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) jos kyseessä ovat direktiivien 66/401/ETY, 2002/54/EY tai 2002/55/EY mukaiset EY-pienpakkaukset.”.

4) Muutetaan päätöksen 2003/17/EY liitteet tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä lokakuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

LIITE

Muutetaan päätöksen 2003/17/EY liitteet I ja II seuraavasti:

1) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) lisätään taulukkoon seuraavat kohdat aakkosjärjestyksen mukaisesti:

"BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply	66/401/ETY
	Esplanada dos Ministérios, bloco D	66/402/ETY"
	70.043-900 Brasilia-DF	
"MD	National Agency for Food Safety (ANSA)	66/402/ETY
	str. Mihail Kogălniceanu 63,	2002/55/EY
	MD-2009, Chisinau	2002/57/EY"

b) lisätään a alakohdassa tarkoitetun taulukon alaviitteeseen seuraavat kohdat aakkosjärjestyksen mukaisesti: "BR – Brasilia," "MD – Moldovan tasavalta,";

c) poistetaan kyseisen taulukon alaviitteestä kohta "HR – Kroatia,".

2) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) lisätään A kohdan 1 kohtaan luetelma kohta seuraavasti:

"— vihannesten siemenet direktiivissä 2002/55/EY tarkoitettujen lajien osalta.";

b) muutetaan B kohta seuraavasti:

i) lisätään 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan luetelma kohta seuraavasti:

"— vihannesten siemenet direktiivissä 2002/55/EY tarkoitettujen lajien osalta.";

ii) lisätään 2.1 kohdan kolmannen luetelmakohtan jälkeen luetelma kohta seuraavasti:

"— direktiivin 2002/55/EY liite II,";

iii) korvataan 2.2 kohta seuraavasti:

"2.2 Sen tutkimiseksi, täyttyvätkö 2.1 kohdassa säädetyt edellytykset, on otettava virallisesti tai virallisessa valvonnassa näytteitä ISTAn sääntöjä noudattaen, ja näytteiden painojen on vastattava tällaisia menetelmiä käytettäessä vaadittuja painoja ottaen huomioon seuraavissa direktiiveissä täsmennetyt painot:

— direktiivin 66/401/ETY liitteessä III olevat sarakkeet 3 ja 4,

— direktiivin 66/402/ETY liitteessä III olevat sarakkeet 3 ja 4,

— direktiivin 2002/54/EY liitteessä II oleva toinen rivi,

— direktiivin 2002/55/EY liite III,

— direktiivin 2002/57/EY liitteessä III olevat sarakkeet 3 ja 4.";

iv) korvataan 2.3 kohta seuraavasti:

"2.3 Tutkimus on tehtävä virallisesti tai virallisessa valvonnassa ISTAn sääntöjen mukaisesti.";

v) poistetaan 2.4 kohta;

vi) korvataan 3.1 kohdan toinen luettelukohta seuraavasti:

”— seuraava maininta siitä, että siemenistä on otettu näytteet ja ne on testattu käytössä olevia kansainvälisiä menetelmiä noudattaen: ”Näytteet otanut ja analysoinut siementestettä koskevissa ISTAn kansainvälisissä säännöissä kansainvälisten siemenerien oranssin todistusten osalta vahvistettujen määräysten mukaisesti ... (ISTAn siementestausaseman nimi tai jäsenkoodi)”;

vii) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Siemenerien mukana on seurattava ISTAn kansainvälisten siemenerien oranssi todistus, jossa on 2 kohdassa tarkoitettuihin edellytyksiin liittyvät tiedot.”.

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2018/1675,

annettu 2 päivänä lokakuuta 2018,

**Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta Alankomaiden hakemuksen johdosta –
EGF/2018/001 NL/Financial service activities**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottavat huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 4 kohdan,

ottavat huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan globalisaatiorahasto, jäljempänä 'EGR', pyrkii tarjoamaan tukea globalisaatiosta johtuvien maailmankauppan huomattavien rakenteellisten muutosten, maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin jatkumisen taikka uuden maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi työttömiksi jääneille työntekijöille ja itsenäisille ammatinharjoittajille, joiden työskentely on loppunut, ja auttamaan heitä integroitumisessa uudelleen työmarkkinoille.
- (2) EGR ei saa ylittää 150 miljoonan euron vuotuista enimmäismäärää (vuoden 2011 hintoina), kuten neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽³⁾ 12 artiklassa säädetään.
- (3) Alankomaat toimitti 23 päivänä helmikuuta 2018 hakemuksen EGR:n varojen ottamiseksi käyttöön sen vuoksi, että työntekijöitä on vähennetty 20:ssä rahoituspalvelualan yrityksessä seuraavilla alueilla: Friesland, Drenthe ja Overijssel Alankomaissa. Hakemusta on täydennetty lisätiedoin asetuksen (EU) N:o 1309/2013 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Hakemus on asetuksen (EU) N:o 1309/2013 13 artiklassa säädettyjen EGR:n rahoitustuen vahvistamista koskevien vaatimusten mukainen.
- (4) Tämän vuoksi EGR:stä olisi otettava käyttöön 1 192 500 euroa rahoitustuen myöntämiseksi Alankomaiden hakemuksen perusteella.
- (5) Jotta EGR:n varat saataisiin käyttöön mahdollisimman nopeasti, tätä päätöstä olisi sovellettava siitä päivästä, jona se hyväksytään,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyn vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Otetaan Euroopan globalisaatiorahastosta käyttöön 1 192 500 euroa maksusitoumusmäärärahoina ja maksumäärärahoina osana varainhoitovuotta 2018 koskevaa unionin yleistä talousarviota.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 2 päivästä lokakuuta 2018.

Tehty Strasbourgissa 2 päivänä lokakuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. BOGNER-STRAUSS

OIKAISUJA

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta (viisumisäännöstö)

(Euroopan unionin virallinen lehti L 243, 15. syyskuuta 2009)

Sivulla 8, 13 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa:

on:

”4. VIS-asetuksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti ...”

pitää olla:

”4. VIS-asetuksen 9 artiklan 5 alakohdan mukaisesti ...”

Sivulla 11, 19 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa:

on:

”Ainoastaan asianmukaisesti valtuutettu konsulaatin henkilökunta voi tallentaa tiedot viisumitietojärjestelmään VIS-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan sekä 9 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti.”

pitää olla:

”Ainoastaan asianmukaisesti valtuutettu konsulaatin henkilökunta voi tallentaa tiedot viisumitietojärjestelmään VIS-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan sekä 9 artiklan 5 ja 6 alakohdan mukaisesti.”

Sivulla 23, 54 artiklan 3 alakohdan b alakohdassa:

on:

”b) Muutetaan 4 kohta seuraavasti:”

pitää olla:

”b) Muutetaan 4 alakohta seuraavasti:”

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 767/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta (VIS-asetus)

(Euroopan unionin virallinen lehti L 218, 13. elokuuta 2008)

Sivuilla 64 ja 65, 5 artiklan 1 kohdassa:

on:

”1. Viisumitietojärjestelmään tallennetaan ainoastaan seuraavat tietoluokat:

- a) 9 artiklan 1–4 kohdassa ja 10–14 artiklassa tarkoitettut aakkosnumeeriset tiedot hakijasta ja haetuista, myönnettyistä, evätyistä, mitätöidyistä, peruutetuista tai pidennetyistä viisumeista;
- b) 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut valokuvat;
- c) 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettut sormenjälkitiedot;
- d) linkit 8 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin muihin hakemuksiin.”

pitää olla:

”1. Viisumitietojärjestelmään tallennetaan ainoastaan seuraavat tietoluokat:

- a) 9 artiklan 1–4 alakohdassa ja 10–14 artiklassa tarkoitettut aakkosnumeeriset tiedot hakijasta ja haetuista, myönnettyistä, evätyistä, mitätöidyistä, peruutetuista tai pidennetyistä viisumeista;
- b) 9 artiklan 5 alakohdassa tarkoitettut valokuvat;
- c) 9 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettut sormenjälkitiedot;
- d) linkit 8 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin muihin hakemuksiin.”

Sivulla 68, 15 artiklan 2 kohdan d alakohdassa:

on:

”d) 9 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettun luonnollisen henkilön suku- ja etunimi sekä osoite taikka yrityksen tai muun organisaation nimi ja osoite;”

pitää olla:

”d) 9 artiklan 4 alakohdan f alakohdassa tarkoitettun luonnollisen henkilön suku- ja etunimi sekä osoite taikka yrityksen tai muun organisaation nimi ja osoite;”

Sivulla 69, 17 artiklan 12, 13 ja 14 alakohdassa:

on:

- ”12) tapaukset, joissa 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tosiseikkojen perusteella ole voitu antaa 8 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;
- 13) tapaukset, joissa 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei oikeudellisista syistä ole vaadittu 8 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;
- 14) tapaukset, joissa viisumi on evätty hakijalta, joka ei tosiseikkojen perusteella voinut antaa 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja 8 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti.”

pitää olla:

- ”12) tapaukset, joissa 9 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei tosiseikkojen perusteella ole voitu antaa 8 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;
- 13) tapaukset, joissa 9 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei oikeudellisista syistä ole vaadittu 8 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;
- 14) tapaukset, joissa viisumi on evätty hakijalta, joka ei tosiseikkojen perusteella voinut antaa 9 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettuja tietoja 8 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti.”

Sivulla 70, 19 artiklan 2 kohdan a alakohdassa:

on:

"a) viisumin statusta koskevat tiedot sekä 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeesta saadut tiedot;"

pitää olla:

"a) viisumin statusta koskevat tiedot sekä 9 artiklan 2 ja 4 alakohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeesta saadut tiedot;"

Sivulla 70, 20 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa:

on:

"Jos kyseisen henkilön sormenjalkia ei voida käyttää tai sormenjalkien perusteella tehty haku epäonnistuu, haku tehdään 9 artiklan 4 kohdan a ja/tai c alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella. Haussa voidaan käyttää lisäperusteina 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja."

pitää olla:

"Jos kyseisen henkilön sormenjalkia ei voida käyttää tai sormenjalkien perusteella tehty haku epäonnistuu, haku tehdään 9 artiklan 4 alakohdan a ja/tai c alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella. Haussa voidaan käyttää lisäperusteina 9 artiklan 4 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja."

Sivulla 70, 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa:

on:

"b) 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeesta saadut tiedot;"

pitää olla:

"b) 9 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeesta saadut tiedot;"

Sivuilla 70 ja 71, 21 artiklassa:

on:

"21 artikla

Oikeus tutustua tietoihin turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan määrittämistä varten

1. Toimivaltaiset turvapaikkaviranomaiset saavat tehdä hakuja turvapaikanhakijan sormenjalkien perusteella, mutta ainoastaan sen määrittämistä varten, mikä jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä asetuksen (EY) N:o 343/2003 9 ja 21 artiklan mukaisesti.

Jos turvapaikanhakijan sormenjalkia ei voida käyttää tai sormenjalkien perusteella tehty haku epäonnistuu, haku tehdään 9 artiklan 4 kohdan a ja/tai c alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella. Haussa voidaan käyttää lisäperusteina 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

2. Jos 1 kohdassa luetellun tiedon perusteella tehty haku osoittaa, että viisumitietojärjestelmään on tallennettu tiedot aiemmin myönnetystä ja/tai pidennetystä viisumista, jonka voimassaolo on päättynyt enintään kuusi kuukautta ennen turvapaikkahakemuksen päiväystä, toimivaltainen turvapaikkaviranomainen saa tutustua seuraaviin hakemustiedostoihin koskeviin tietoihin sekä g alakohdassa mainittuihin puolisoa ja lapsia koskeviin tietoihin 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti, mutta ainoastaan 1 kohdassa mainittuja tarkoituksia varten:

- a) hakemusnumero ja viisumin myöntänyt tai sitä pidentänyt viranomainen sekä se, onko tämä viranomainen myöntänyt viisumin toisen jäsenvaltion puolesta;
- b) 9 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeesta saadut tiedot;
- c) viisumilaji;
- d) viisumin voimassaoloaika;
- e) suunnitellun oleskelun kesto;
- f) valokuvat;
- g) 9 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen puolison ja lasten linkitettyjen hakemustiedostojen tiedot.

3. Ainoastaan asetuksen (EY) N:o 343/2003 21 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen nimettyjen kansallisten viranomaisten on hakea tietoja viisumitietojärjestelmästä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla.”

pitää olla:

”21 artikla

Oikeus tutustua tietoihin turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan määrittämistä varten

1. Toimivaltaiset turvapaikkaviranomaiset saavat tehdä hakuja turvapaikanhakijan sormenjälkien perusteella, mutta ainoastaan sen määrittämistä varten, mikä jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä asetuksen (EY) N:o 343/2003 9 ja 21 artiklan mukaisesti.

Jos turvapaikanhakijan sormenjälkiä ei voida käyttää tai sormenjälkien perusteella tehty haku epäonnistuu, haku tehdään 9 artiklan 4 alakohdan a ja/tai c alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella. Haussa voidaan käyttää lisäperusteina 9 artiklan 4 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

2. Jos 1 kohdassa luetellun tiedon perusteella tehty haku osoittaa, että viisumitietojärjestelmään on tallennettu tiedot aiemmin myönnetystä ja/tai pidennetystä viisumista, jonka voimassaolo on päättynyt enintään kuusi kuukautta ennen turvapaikkahakemuksen päiväystä, toimivaltainen turvapaikkaviranomainen saa tutustua seuraaviin hakemustiedostoihin koskeviin tietoihin sekä g alakohdassa mainittuihin puolisoa ja lapsia koskeviin tietoihin 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti, mutta ainoastaan 1 kohdassa mainittuja tarkoituksia varten:

- a) hakemusnumero ja viisumin myöntänyt tai sitä pidentänyt viranomainen sekä se, onko tämä viranomainen myöntänyt viisumin toisen jäsenvaltion puolesta;
- b) 9 artiklan 4 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeista saadut tiedot;
- c) viisumilaji;
- d) viisumin voimassaoloaika;
- e) suunnitellun oleskelun kesto;
- f) valokuvat;
- g) 9 artiklan 4 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen puolison ja lasten linkitettyjen hakemustiedostojen tiedot.

3. Ainoastaan asetuksen (EY) N:o 343/2003 21 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen nimettyjen kansallisten viranomaisten on hakea tietoja viisumitietojärjestelmästä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla.”

Sivulla 71, 22 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa:

on:

”Jos turvapaikanhakijan sormenjälkiä ei voida käyttää tai sormenjälkien perusteella tehty haku epäonnistuu, haku tehdään 9 artiklan 4 kohdan a ja/tai c alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella. Haussa voidaan käyttää lisäperusteina 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja.”

pitää olla:

”Jos turvapaikanhakijan sormenjälkiä ei voida käyttää tai sormenjälkien perusteella tehty haku epäonnistuu, haku tehdään 9 artiklan 4 alakohdan a ja/tai c alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella. Haussa voidaan käyttää lisäperusteina 9 artiklan 4 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja.”

Sivulla 71, 22 artiklan 2 kohdan b alakohdassa:

on:

”b) 9 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeista saadut tiedot;”

pitää olla:

”b) 9 artiklan 4 alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeista saadut tiedot;”

Sivulla 71, 22 artiklan 2 kohdan e alakohdassa:

on:

”e) 9 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen hakijan puolison ja lasten linkitettyjen hakemustiedostojen tiedot.”

pitää olla:

”e) 9 artiklan 4 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen hakijan puolison ja lasten linkitettyjen hakemustiedostojen tiedot.”

Sivulla 74, 31 artiklan 2 kohdassa:

on:

”2. Edellä olevan 9 artiklan 4 kohdan a, b, c, k ja m alakohdassa tarkoitettuja tietoja voidaan 1 kohdasta poiketen siirtää [...]”

pitää olla:

”2. Edellä olevan 9 artiklan 4 alakohdan a, b, c, k ja m alakohdassa tarkoitettuja tietoja voidaan 1 kohdasta poiketen siirtää [...]”

Sivulla 76, 37 artiklassa:

on:

”37 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Vastuussa olevan jäsenvaltion on ilmoitettava hakijoille ja 9 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitetuille henkilöille seuraavat tiedot:

- a) 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu rekisterinpitäjä ja sen yhteystiedot;
- b) tarkoitus, johon tietoja käytetään viisumitietojärjestelmässä;
- c) tietojen vastaanottajien ryhmät, mukaan lukien 3 artiklassa tarkoitettujen viranomaiset;
- d) tietojen säilyttämisaika;
- e) se, että tietojen tallentaminen on pakollista hakemuksen käsittelyä varten;
- f) hakijan oikeus tutustua itseään koskeviin tietoihin ja oikeus pyytää, että heitä koskevat virheelliset tiedot oikaistaan tai että heitä koskevat lainvastaisesti käsitellyt tiedot poistetaan, mukaan lukien oikeus saada tietoa edellä mainittujen oikeuksien käyttöä koskevista menettelyistä ja niiden 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten valvontaviranomaisten yhteystiedot, jotka käsittelevät henkilötietosuojaa koskevia vaatimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on ilmoitettava kirjallisesti hakijalle, kun 9 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen hakemuslomakkeen tiedot, valokuva ja sormenjäljet tallennetaan.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on annettava 9 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitetuille henkilöille lomakkeilla, jotka näiden on allekirjoitettava osoitukseksi siitä, että he ovat kutsuneet hakijan ja sitoutuneet huolehtimaan tämän ylläpidosta ja majoituksesta.

Jos näiden henkilöiden allekirjoittamaa lomaketta ei ole, tiedot on ilmoitettava direktiivin 95/46/EY 11 artiklan mukaisesti.”

pitää olla:

”37 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Vastuussa olevan jäsenvaltion on ilmoitettava hakijoille ja 9 artiklan 4 alakohdan f alakohdassa tarkoitetuille henkilöille seuraavat tiedot:

- a) 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu rekisterinpitäjä ja sen yhteystiedot;
- b) tarkoitus, johon tietoja käytetään viisumitietojärjestelmässä;
- c) tietojen vastaanottajien ryhmät, mukaan lukien 3 artiklassa tarkoitettujen viranomaiset;
- d) tietojen säilyttämisaika;

- e) se, että tietojen tallentaminen on pakollista hakemuksen käsittelyä varten;
- f) hakijan oikeus tutustua itseään koskeviin tietoihin ja oikeus pyytää, että heitä koskevat virheelliset tiedot oikaistaan tai että heitä koskevat lainvastaisesti käsitellyt tiedot poistetaan, mukaan lukien oikeus saada tietoa edellä mainittujen oikeuksien käyttöä koskevista menettelyistä ja niiden 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten valvontaviranomaisten yhteystiedot, jotka käsittelevät henkilötietosuojaa koskevia vaatimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on ilmoitettava kirjallisesti hakijalle, kun 9 artiklan 4, 5 ja 6 alakohdassa tarkoitettut hakemuslomakkeen tiedot, valokuva ja sormenjäljet tallennetaan.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettava 9 artiklan 4 alakohdan f alakohdassa tarkoitetuille henkilöille lomakkeilla, jotka näiden on allekirjoitettava osoitukseksi siitä, että he ovat kutsuneet hakijan ja sitoutuneet huolehtimaan tämän ylläpidosta ja majoituksesta.

Jos näiden henkilöiden allekirjoittamaa lomaketta ei ole, tiedot on ilmoitettava direktiivin 95/46/EY 11 artiklan mukaisesti.”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

